

UVM - udkast af 10. november 2017.

Udkast af 10. november 2017

til

Forslag

til

Lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og lov om statens voksenuddannelsesstøtte

(Nedsættelse af VEU-bidrag, fuld arbejdsgiverfinansieret VEU-godtgørelse m.v., forbedret praktikbonus til arbejdsgivere samt forhøjelse af VEU-godtgørelse og Statens Voksenuddannelsesstøtte (SVU) m.v.)

§ 1

I lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 95 af 26. januar 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 706 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, ændres »bidrager endvidere til finansiering af« til: »finansierer endvidere«.
2. I § 15 b ændres »bidrager til finansiering af« til: »finansierer«.
3. Kapitel 5 d affattes således:

»Kapitel 5 d

Bonus for praktikpladser inden for fordelsuddannelserne og for merbeskæftigelse i praktikpladser

§ 15 g. Til arbejdsgivere omfattet af § 2 yder Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i overensstemmelse med stk. 2-5 og regler fastsat i medfør af § 21 f, stk. 3, en bonus pr. praktikårselev, jf. stk. 3, med uddannelsesaftale inden for uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser samt uddannelser, der er godkendt i medfør af § 21 f, stk. 4.

Stk. 2. Der kan alene ydes bonus for uddannelsesaftaler inden for de uddannelser, der er omfattet af stk. 4.

Stk. 3. En praktikårselev svarer til en elev i en uddannelsesaftale af 1 kalenderårs varighed. Uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f, stk. 1, og § 66 r, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser indgår ikke i beregningen af praktikårselever. Alene kalenderdage i bonusåret indgår i beregningen af praktikårselever, der kan udløse bonus. Bonusåret er perioden fra den 1. januar til og med den 31. december i det kalenderår, hvor der optjenes bonus.

Stk. 4. Der foretages i året efter bonusåret en opgørelse af, hvilke fordelsuddannelser der kan udløse bonus for bonusåret. Det er alene uddannelserne på listen over fordelsuddannelser for bonusåret, som undervisningsministeren godkender og offentliggør, jf. § 15 i, der indgår i opgørelsen. Følgende betingelser skal være opfyldt:

1) Andelen af uddannelsesaktive elever, som har kvalificeret sig til at påbegynde hovedforløbet på fordelsuddannelsen, og som efter 3 måneder ikke har indgået en uddannelsesaftale med en arbejdsgiver, må ikke overstige 10 pct. i bonusåret.

2) Andelen af elever i skolepraktik på fordelsuddannelsen må ikke overstige 15 pct. af omfanget af praktik og skolepraktik for samtlige elever på fordelsuddannelsen i bonusåret.

Stk. 5. Bonus pr. praktikårselev beregnes forholdsmæssigt af en pulje på 20 mio. kr., som divideres med det samlede antal bonusudløsende praktikårselever i bonusåret. Bonus kan maksimalt udgøre 5.000 kr. pr. praktikårselev.

§ 15 h. Til arbejdsgivere omfattet af § 2 yder Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i overensstemmelse med stk. 2-5 og regler fastsat i medfør af § 21 f, stk. 3, en bonus pr. praktikårselev, jf. § 15 g, stk. 3, med uddannelsesaftale inden for uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser samt uddannelser, der er godkendt i medfør af § 21 f, stk. 4.

Stk. 2. Det er en betingelse for retten til bonus, at arbejdsgiveren har en måluddannelsesratio i henhold til § 21 a. Det er endvidere en betingelse, at arbejdsgiveren i bonusåret har haft merbeskæftigelse målt i praktikårselever i perioden fra den 1. januar til og med den 31. december, der overstiger gennemsnittet af den pågældende arbejdsgivers samlede antal praktikårselever i de foregående 3 år. For en arbejdsgiver, der har oprettet sin virksomhed i et af de 3 foregående år, udregnes gennemsnittet efter 2. pkt. som en forholdsmæssig del af det antal praktikårselever, som arbejdsgiveren har haft i de år, hvor virksomheden har eksisteret.

Stk. 3. Bonus ydes for merbeskæftigelse målt i praktikårselever, som den pågældende arbejdsgiver har haft i bonusåret i perioden fra den 1. januar til og med den 31. december, der overstiger arbejdsgiverens måluddannelsesratio, jf. § 21 a. Til brug for beregning af det bonusudløsende antal praktikårselever omregnes måluddannelsesratio til praktikårselever ved at multiplicere ratioen med antallet af erhvervsuddannede årsværk, jf. stk. 4, vægtet med deres modelparameter, jf. § 21 a, stk. 6.

Stk. 4. Ved erhvervsuddannede årsværk forstås en eller flere medarbejdere, som har en erhvervsuddannelse som den højest fuldførte uddannelse, jf. dog § 21 a, stk. 7 og 8, og som tilsammen har en beskæftigelsesgrad, der svarer til én persons fuldtidsarbejde i et helt kalenderår. Alle erhvervsuddannede medarbejdere, herunder ikkefuldtidsbeskæftigede, indgår med deres respektive beskæftigelsesgrad i beregningen af virksomhedens samlede antal erhvervsuddannede årsværk. Beskæftigelsesgraden udregnes på grundlag af arbejdsgivernes ATP-bidrag.

Stk. 5. Bonus udgør 25.000 kr. pr. praktikårselev.

§ 15 i. Undervisningsministeren godkender, hvilke uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser og hvilke uddannelser godkendt i medfør af § 21 f, stk. 4, der i det kommende kalenderår er fordelsuddannelser, på baggrund af ansøgninger fra arbejdsgivernes brancheorganisationer og på baggrund af forholdet mellem efterspørgslen efter og udbuddet af faglært arbejdskraft. Godkendte fordelsuddannelser forbliver fordelsuddannelser, så længe de opfylder betingelserne i § 15 g, stk. 4, og regler udstedt i medfør af § 21 f, stk. 4, 2. pkt., eller indtil uddannelsen efter høring af arbejdsgivernes brancheorganisationer ophører med at være fordelsuddannelse det førstkommande kalenderår.

Stk. 2. Undervisningsministeren offentliggør årligt en revideret liste over godkendte fordelsuddannelser på Undervisningsministeriets hjemmeside.«

4. § 18, stk. 2, 1.-5. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Alle arbejdsgivere, jf. § 2, betaler årligt et bidrag på 339 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i 2018-pris- og -lønniveau.«

5. I § 18, stk. 2, 8. pkt., der bliver 4. pkt., udgår »hel eller delvis«.

6. I § 19, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »likviditetsunderskud« »i forbindelse med de ordninger, der dækkes af § 18, stk. 1 og 2,«.

§ 2

I lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 761 af 22. juni 2016, som ændret ved § 5 i lov nr. 706 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 2, indsættes efter »jf. § 7« », herunder at der for visse brancher ikke er et sådant krav«.

2. § 5, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Godtgørelse efter stk. 1 udgør pr. uge højst et beløb svarende til 100 pct. af fem gange beløbet for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.«

3. Efter § 12 indsættes i *kapitel 3*:

»§ 12 a. Den, der ansøger om godtgørelse og tilskud til befordring, herunder uddannelsesdeltager, arbejdsgiver eller befuldmægtiget, er forpligtet til at justere ansøgning ved ændrede forhold.

Stk. 2. Såfremt et fuldmagtsforhold er udløbet, falder pligten tilbage på uddannelsesdeltager eller arbejdsgiver, hvor denne betaler sædvanlig løn til deltageren under uddannelse, jf. § 12, stk. 1.«

4. I § 20 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Den, der undlader at opfylde sin handlepligt efter § 12 a, straffes med bøde med mindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 3

I lov om statens voksenuddannelsesstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 694 af 8. juni 2016, som ændret ved § 13 i lov nr. 674 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »voksenundervisning« »og ordblindeundervisning for voksne«.

2. § 13, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 13. SVU til forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, jf. § 4, stk. 1, nr. 1, udgør ved heltidsuddannelse et beløb pr. uge svarende til fem gange dagpengenes højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Ved deltidsuddannelse nedsættes SVU forholdsmæssigt.

Stk. 2. SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse, jf. § 4, stk. 1, nr. 2-4, udgør ved heltidsuddannelse et beløb pr. uge svarende til 80 pct. af fem gange dagpengenes højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Ved deltidsuddannelse nedsættes SVU forholdsmæssigt.«

Stk. 2-7 bliver herefter stk. 3-8.

3. I § 13, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »dagpengenes højeste beløb, jf. § 47« til: »fem gange dagpengenes højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, stk. 2,«.

4. I § 13, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018[, jf. dog stk. 2].

[*Stk. 2.* Lovens § 2, nr. 1, og § 3 træder i kraft den 1. juli 2018.]

Stk. 3. Lovens § 2, nr. 2, har virkning for ansøgninger om godtgørelse og tilskud til befordring, der indgives den 1. januar 2018 eller senere, og som vedrører erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, der påbegyndes den 1. januar 2018 eller senere.

Stk. 4. § 13, stk. 1, i lov om lov om statens voksenuddannelsesstøtte, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 2, har virkning for ansøgninger om statens voksenuddannelsesstøtte, der indgives den 1. juli 2018 eller senere, og som vedrører forberedende voksenundervisning eller ordblindeundervisning for voksne, der påbegyndes den 1. juli 2018 eller senere.

[§ 5

Undervisningsministeren fremsætter forslag om revision af lovens § 1, nr. 3, §§ 2 og 3 for Folketinget senest i folketingsåret 2020-21.]

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Nedsættelse af VEU-bidraget og fuld arbejdsgiverfinansieret VEU-godtgørelse m.v.
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Forbedret praktikbonus til arbejdsgiverne
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Forhøjelse af VEU-godtgørelse og Statens Voksenuddannelsesstøtte (SVU)
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Lempelse af karenkrav
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5. Udvidet straffebestemmelse
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen og arbejdsmarkedets parter (Dansk Arbejdsgiverforening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Lederne, Landsorganisationen i Danmark, FTF, AC, KL og Danske Regioner) indgik den 29. oktober 2017 ”Trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021)” (trepartsaftalen). Det fremgår af trepartsaftalen, at selvom voksen-, efter- og videreuddannelsessystemet er veludbygget, er der behov for ændringer, der sikrer en målrettet og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelsesindsats af høj kvalitet. Både virksomheder og medarbejdere skal opleve et tilgængeligt og relevant uddannelses tilbud, som tilskynder til, at de, der har behov for voksen-, efter- og videreuddannelse, gør brug af systemet.

Med nærværende lovforslag foreslås det med henblik på udmøntning af dele af trepartsaftalen at forbedre den vedtagne praktikbonus, så bonussen forhøjes til et fast beløb på 25.000 kr. pr. praktikårselev, samt at nedsætte arbejdsgivernes bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til hel eller delvis finansiering af godtgørelse m.v. ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse (VEU-godtgørelse m.v.). Det foreslås samtidig, at finansieringen af VEU-godtgørelse m.v. fremover er fuldt arbejdsgiverfinansieret.

Det foreslås tillige at forhøje satserne for VEU-godtgørelsen og satserne for Statens Voksenuddannelsesstøtte (SVU) for kursister på Forberedende Voksenundervisning (FVU) og ordblindeundervisning for voksne (OBU).

Endelig foreslås det at lempe karenskravet i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt at udvide samme lovs straffebestemmelse.

Det fremgår af trepartsaftalen, at de aftalte initiativer er afgrænset til aftaleperioden, med mindre andet er konkret angivet. Aftaleperioden er årene 2018-2021. På denne baggrund foreslås det, at undervisningsministeren fremsætter forslag om revision af lovforslagets § 1, nr. 3, §§ 2 og 3 for Folketinget senest i folketingsåret 2020-21.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Nedsættelse af VEU-bidraget og fuld arbejdsgiverfinansieret VEU-godtgørelse m.v.

2.1.1. Gældende ret

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (AUB) er en selvejende institution, der har til formål at finansiere og administrere refusions- og tilskudsordninger, der skal medvirke til at skaffe det fornødne antal praktikpladser for uddannelsessøgende.

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bidrager endvidere til finansiering af godtgørelse og befordringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse m.v. samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. § 1, stk. 2, og § 15 b.

Alle arbejdsgivere, både offentlige og private, betaler bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

I henhold til § 18, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag betaler alle arbejdsgivere i 2017 et bidrag (VEU-bidrag) på 455 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og -lønniveau til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Herefter udgør bidraget 525 kr. årligt pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og -lønniveau. Bidraget reguleres på finansloven for pris- og lønudviklingen med 2 pct. tillagt den i § 3 i lov om en satsreguleringsprocent nævnte tilpasningsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag overfører kvartalsvis beløbet til Undervisningsministeriet til hel eller delvis finansiering af godtgørelse m.v. ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. § 15 b. Den kvartalsvise overførsel finder sted senest den 30. januar, den 30. april, den 30. juli og den 30. oktober.

Såfremt indbetalingerne efter § 18, stk. 2, måtte være utilstrækkelige til at finansiere VEU-godtgørelse m.v., finansierer staten de yderligere udgifter.

I henhold til lovens § 20, stk. 1, beregnes bidrag efter § 18 kvartalsvis på grundlag af de samlede bidrag, som Arbejdsmarkedets Tillægspension har modtaget fra arbejdsgiveren i en forudgående 3-måneders-periode. Regler om opkrævning og betaling af bidrag, der indgår i en fælles opkrævning, er fastsat i bekendtgørelse om fællesopkrævning af visse arbejdsgiverbidrag mv., og regler om beregning af bidraget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er fastsat i bekendtgørelse om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Bekendtgørelse om fællesopkrævning af visse arbejdsgiverbidrag mv. er udstedt af beskæftigelsesministeren med hjemmel i bl.a. § 21, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og efter indstilling fra bl.a. bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Bekendtgørelse om

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er udstedt med hjemmel i § 2, stk. 2, § 5, stk. 2, § 12 c, stk. 2, § 20, stk. 5, § 21, stk. 4, og § 22, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I en årrække har der været mindreudgifter til VEU-godtgørelse m.v., hvilket har resulteret i en akkumuleret opsparing på 3,1 mia. kr. ultimo 2016, hvoraf ca. 2,7 mia. kr. hidrører fra arbejdsgiverbidrag, mens resten er finanslovteknisk opsparing. Det forventes, at der også fremadrettet vil være et mindreforbrug på VEU-godtgørelsen, såfremt VEU-bidraget fastholdes på sit nuværende niveau, hvorved opsparingen vil stige yderligere.

Med trepartsaftalen er der aftalt en årlig tilpasning ved lov af arbejdsgivernes indbetalinger, så indbetalingerne svarer til de forventede udgifter til VEU-godtgørelse m.v. Dette indebærer, at arbejdsgiverne kommer til at overtage den fulde finansiering af VEU-godtgørelse og befordringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse m.v. samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Det foreslås på denne baggrund, at § 18, stk. 2, 1.-5. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, om bidragets størrelse affattes således, at alle arbejdsgivere årligt skal betale et bidrag på 339 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i 2018-pris- og -lønniveau. Forslaget indebærer en nedsættelse af bidraget.

Samtidig foreslås det at ændre lovens § 1, stk. 2, § 15 b samt § 18, stk. 2, 6. pkt., så det fremgår af bestemmelserne, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag finansierer de nævnte udgifter mod i dag at bidrage til finansieringen heraf. I forlængelse heraf foreslås det at ændre lovens § 19, stk. 2, således at undervisningsministeren vil kunne godkende, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan optage lån i et pengeinstitut el.lign. til dækning af et midlertidigt likviditetsunderskud i forbindelse med de ordninger, der dækkes af § 18, stk. 2, i løbet af året. Denne mulighed gælder allerede i forbindelse med de ordninger, der dækkes af § 18, stk. 1, dvs....

Formålet med den foreslåede bidragsnedsættelse er at undgå, at der fremadrettet akkumuleres en opsparing af VEU-godtgørelsesmidler.

Den foreslåede nedsættelse vil få virkning for bidraget for 2018. Der forventes fremsat lovforslag årligt med henblik på fremadrettet regulering af bidragssatsen. I modsat fald vil det være den foreslåede bidragssats, der gælder.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1 og 2, 4 og 5, samt bemærkningerne hertil.

2.2. Forbedret praktikbonus til arbejdsgivere

2.2.1. Gældende ret

Med trepartsaftalen fra august 2016 om tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft og praktikpladser er det aftalt, at der indføres en ny praktikbonus fra 2018 og frem. Af denne aftale følger det, at der skal indføres en bonus på maksimalt 15.000 kr. pr. praktikårslev til arbejdsgivere, som opfylder deres måluddannelsesratio og ansætter flere elever sammenlignet med de tre foregående år. Der er årligt afsat en ramme på 20 mio. kr. til finansiering heraf.

Dette element i trepartsaftalen fra august 2016 er udmøntet ved lov nr. 706 af 8. juni 2017. Den 1. januar 2018 træder § 15 h i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i kraft, jf. § 7, stk. 4, i lov nr. 706 af 8. juni 2017. Det samme er tilfældet for § 15 g, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det følger af § 15 h, stk. 1, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag yder bonus til arbejdsgivere pr. praktikårselev med uddannelsesaftale inden for uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser samt uddannelser sidestillet hermed af bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, i det omfang de er godkendt af undervisningsministeren til at indgå i det praktikpladsafhængige AUB-bidrag efter § 21 f, stk. 4. De uddannelsesaftaler inden for sidestillede uddannelser, der for tiden kan godkendes til at indgå i det praktikpladsafhængige AUB-bidrag er uddannelsesaftaler inden for erhvervsfiskeruddannelsen og lokomotivføreruddannelsen. Der kan med henvisningen til lovens § 2 alene ydes bonus til arbejdsgivere omfattet af loven.

Bonus ydes i overensstemmelse med stk. 2-5 og regler fastsat i medfør af § 21 f, stk. 3.

Begrebet praktikårselev er defineret i § 15 g, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag som svarende til en elev i en uddannelsesaftale af et kalenderårs varighed. Begrebet anvendes til at beskrive uddannelsesaftalernes volumen. Det blev indført ved § 1, nr. 2, i lov nr. 1747 af 27. december 2016, og finder allerede anvendelse i relation til den midlertidige, statslige praktikbonus i lovens § 15 f. Uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f, stk. 1, og § 66 r, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser indgår ikke i beregningen af praktikårselever, dvs. at disse uddannelsesaftaler ikke vil kunne udløse bonus. Det følger af § 66 f, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, at en skolepraktikelevs praktikuddannelse i en virksomhed, jf. lovens § 66 d, stk. 2, finder sted på grundlag af en uddannelsesaftale mellem virksomheden og eleven om en delvis praktikuddannelse, hvis eleven skal deltage i virksomhedens produktion m.v. Af § 66 r, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser følger, at for en elev i produktionsskolebaseret erhvervsuddannelse finder eventuel praktikuddannelse i en virksomhed i uddannelsens hovedforløb sted på grundlag af en uddannelsesaftale mellem virksomheden og eleven om en delvis praktikuddannelse, hvis eleven skal deltage i virksomhedens produktion m.v. Alene kalenderdage i bonusåret indgår i beregningen af praktikårselever, der kan udløse bonus. Bonusåret er perioden fra den 1. januar til og med den 31. december i det kalenderår, hvor der optjenes bonus.

Det er efter § 15 h, stk. 2, 1. pkt., en betingelse for retten til bonus, at arbejdsgiveren har en måluddannelsesratio i henhold til § 21 a. Hvis arbejdsgiveren endnu ikke har en måluddannelsesratio, kan arbejdsgiveren således ikke få praktikbonus. Det er endvidere en betingelse efter stk. 2, 2. pkt., at arbejdsgiveren i bonusåret har haft merbeskæftigelse målt i praktikårselever i perioden fra den 1. januar til og med den 31. december, der overstiger gennemsnittet af den pågældende arbejdsgivers samlede antal praktikårselever i de foregående 3 år. Med merbeskæftigelse forstås således, at den pågældende arbejdsgiver fx i 2019 ansætter flere elever, målt som praktikårselever, sammenlignet med den pågældende arbejdsgivers gennemsnitlige antal praktikårselever i perioden 2016-2018. For en arbejdsgiver, der har oprettet sin virksomhed i et af de 3 foregående år, udregnes gennemsnittet efter 2. pkt. som en forholdsmæssig del af det antal praktikårselever, som arbejdsgiveren har haft i de år, hvor virksomheden har eksisteret, jf. stk. 2, 3. pkt.

Det følger af § 15 h, stk. 3, at bonus ydes for merbeskæftigelse målt i praktikårselever, som den pågældende arbejdsgiver har haft i bonusåret i perioden fra den 1. januar til og med den 31. december, der overstiger arbejdsgiverens måluddannelsesratio, jf. § 21 a. Til brug for beregning af det bonusudløsende antal praktikårselever omregnes måluddannelsesratio til praktikårselever ved at multiplicere ratioen med antallet af erhvervsuddannede årsværk, jf. stk. 4, vægtet med deres

modelparameter, jf. § 21 a, stk. 6. De realiserede praktikårselever vil også skulle vægtes med deres modelparameter.

Det følger af § 15 h, stk. 4, at der ved erhvervsuddannede årsværk forstås en eller flere medarbejdere, som har en erhvervsuddannelse som den højeste fuldførte uddannelse, jf. dog § 21 a, stk. 7 og 8, og som tilsammen har en beskæftigelsesgrad, der svarer til én persons fuldtidsarbejde i et helt kalenderår. Alle erhvervsuddannede medarbejdere, herunder ikkefuldtidsbeskæftigede, indgår med deres respektive beskæftigelsesgrad i beregningen af virksomhedens samlede antal erhvervsuddannede årsværk. Beskæftigelsesgraden udregnes på grundlag af arbejdsgivernes ATP-bidrag.

Det følger af § 15 h, stk. 5, at bonus pr. praktikårselev beregnes forholdsmæssigt af en pulje på 20 mio. kr., som divideres med det samlede antal bonusudløsende praktikårselever. Bonussen kan maksimalt udgøre 15.000 kr. pr. praktikårselev. Bestemmelsen indebærer, at såfremt udgifterne overstiger den afsatte pulje, vil der ske en forholdsmæssig reduktion af bonusbeløbet til den enkelte arbejdsgiver. Bonus vil skulle udbetales året efter bonusåret.

I det praktikpladsafhængige AUB-bidrag, som træder i kraft den 1. januar 2018, vil de arbejdsgivere, der ikke i tilstrækkelig grad bidrager til at uddanne erhvervsuddannet arbejdskraft, skulle indbetale et merbidrag efter lovens § 21 a. Merbidraget udgør i 2018-2020 27.000 kr. årligt pr. praktikårselev. Merbidraget anvendes bl.a. til at finansiere de to bonusordninger efter lovens §§ 15 g og 15 h – en fordelsbonus og den nævnte praktikbonus. Der er afsat en pulje på 20 mio. kr. til hver af bonusordningerne, jf. §§ 15 g, stk. 5 og 15 h, stk. 5, som affattet ved lov nr. 706 af 8. juni 2017.

Merbidraget skal herudover anvendes til at finansiere en bidragsnedsættelse pr. erhvervsuddannet årsværk, der teknisk udmøntes som et tilskud efter lovens § 21 c. I 2018 er tilskuddet pr. erhvervsuddannet årsværk fastsat til 295 kr. årligt. Fra 2019 opgør Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag tilskuddets størrelse. Tilskudsgrundlaget opgøres af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag som andelen af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags samlede udgifter til skolepraktikydelse, der kan henføres til indbetalinger for erhvervsuddannede årsværk i det foregående år. Tilskudsgrundlaget deles herefter med antallet af erhvervsuddannede årsværk i det forudgående år for at finde tilskuddet pr. erhvervsuddannet årsværk. Ved et fald i aktiviteten på skolepraktik vil udgifterne og dermed også tilskuddet pr. erhvervsuddannet årsværk falde.

Overstiger indtægterne fra merbidrag udgifterne til bonusordningerne og tilskuddet pr. erhvervsuddannet årsværk, udbetales overskuddet til arbejdsgiverne pr. praktikårselev, jf. lovens § 21 d. Overstiger udgifterne til bonusordningerne og tilskud pr. erhvervsuddannet årsværk indtægterne, opkræves underskuddet for hvert erhvervsuddannet årsværk, jf. lovens § 21 e. Dvs. at dette indebærer de facto en reduktion af tilskuddet pr. erhvervsuddannet årsværk. Opgørelsen af over-/underskud foretages pr. sektor (hhv. privat, kommunal, regional og statslig sektor).

2.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

På grund af den økonomiske ramme i det vedtagne § 15 h, stk. 5, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som affattet ved lov nr. 706 af 8. juni 2017, er der ikke sikkerhed for, at arbejdsgiverne vil få en bonus på 15.000 kr. pr. praktikårselev. Det endelige beløb pr. praktikårselev vil først blive beregnet efter, at arbejdsgiverne har ansat de ekstra elever. Såfremt udgifterne overstiger den afsatte pulje på 20 mio. kr., vil der ske en forholdsmæssig reduktion af bonusbeløbet til den enkelte arbejdsgiver. Såfremt der samlet set ville have været udgifter for 30 mio. kr. ved en bonus på 15.000 kr. pr. praktikårselev, vil bonussen pr. praktikårselev i eksemplet blive reduceret til ca. 10.000 kr. $((20/30)*15.000)$. Såfremt en arbejdsgiver har 0,5 praktikårselev, udgør bonussen i eksemplet ca. 5.000

kr. (10.000*0,5). Denne usikkerhed svækker incitamentet i ordningen. Regeringen og arbejdsmarkedets parter ønsker at styrke tilskyndelsen til at ansætte elever og skabe sikkerhed for, at arbejdsgiverne får sikkerhed for en fast betaling.

Med trepartsaftalen fra oktober 2017 om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse er det derfor aftalt, at praktikbonusen forhøjes til 25.000 pr. praktikårselev, og at beløbet er et fast beløb, så det ikke skal beregnes forholdsmæssigt af en fast pulje som i den vedtagne § 15 h, stk. 5. Arbejdsgiverne vil hermed være sikret en bonus på 25.000 kr. pr. praktikårselev, såfremt arbejdsgiverne lever op til kravene herfor, når ordningen med praktikbonus træder i kraft den 1. januar 2018. Udbetalingen vil finde sted året efter bonusåret.

Forslaget betyder, at puljen til praktikpladsbonus (merbeskæftigelse i praktikpladser) erstattes af en fast bonus, der vil kunne få de samlede bonusudgifter til at løbe op i mere end de 20 mio. kr., der pt. er den maksimale puljeramme til denne bonus.

Det foreslås, at praktikbonusen vil skulle ydes på samme betingelser som i § 15 h, som affattet ved lov nr. 706 af 8. juni 2017, dvs. på baggrund af det antal praktikårselever, der overstiger gennemsnittet for virksomheden de foregående tre år, og som overstiger måluddannelsesratioen.

Som nævnt i afsnit 2.2.1 vil merbidraget efter lovens § 21 a skulle anvendes til at finansiere fordelsbonus efter § 15 g, praktikbonus efter § 15 h, og tilskud pr. erhvervsuddannede årsværk efter § 21 c. Der er endvidere en overskudsdeling, som udbetales til arbejdsgiverne pr. praktikårselev, jf. § 21 d, mens et evt. underskud opkræves hos arbejdsgivernes pr. erhvervsuddannet årsværk, jf. § 21 e.

De estimerede udbetalinger til tilskud pr. erhvervsuddannede årsværk, jf. § 21 c, beregnes som de faglærtes andel af udgifterne til skolepraktikydelser. I 2018 er tilskuddet fastsat til 295 kr. pr. faglært og en estimeret samlet udgift på 240 mio. kr. Fra 2019 fastsættes tilskuddet på baggrund af udgifterne til skolepraktikydelser i det forudgående år. Regnskabet forventes opgjort primo februar 2019, hvorefter tilskuddets størrelse udmeldes. Udgifterne forventes pt. at være lavere i 2019 og frem, hvilket muliggør den foreslåede forhøjelse af praktikbonusudbetalingerne indenfor det praktikpladsafhængige AUB-bidrag.

Såfremt udgifterne i det praktikpladsafhængige AUB-bidrag overstiger indtægterne, så dækkes underskuddet i ordningen via en de facto reduktion i det tilskud, der gives pr. erhvervsuddannet årsværk.

Styrkelsen af bonusordningen foreslås at skulle ske inden for kredsløbet i det praktikpladsafhængige AUB-bidrag, der skal gå i nul for hver sektor (hhv. privat, kommunal, regional og statslig sektor). Den styrkede praktikbonus vil blive finansieret uden yderligere merbidragsindbetalinger end forudsat i forarbejderne til lov nr. 706 af 8. juni 2017 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og lov om erhvervsuddannelser, lov om folkeskolen og forskellige andre love (Praktikpladsafhængigt bidrag til AUB m.v.), jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 202 som fremsat den 26. april 2017.

Af lovtekniske årsager nyaffattes hele kapitel 5 d i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det er dog alene indholdet i § 15 h, stk. 5, der foreslås ændret i forhold til den vedtagne bestemmelse. Det bemærkes i den forbindelse, at der parallelt med dette lovforslag er fremsat lovforslag til ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, hvori kapitel 5 d af lovtekniske årsager også foreslås nyaffattet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

2.3. Forhøjelse af VEU-godtgørelse og Statens Voksenuddannelsesstøtte (SVU)

2.3.1. Gældende ret

Af § 5, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse (godtgørelsesloven) fremgår det, at personer omfattet af § 2, stk. 1, ved deltagelse i uddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4, kan opnå godtgørelse for det tab af indtægt, som deres deltagelse i uddannelsen medfører. Af samme bestemmelses stk. 2 fremgår det, at godtgørelse efter stk. 1 pr. uge højst kan udgøre fem gange beløbet for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Godtgørelsen ydes pr. arbejdstime med tab af arbejdsindtægt på grund af deltagelse i uddannelse og beregnes på grundlag af en normeret ugentlig arbejdstid og et beløb svarende til dagpengenes højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., ganget med fem. Der kan højst ydes godtgørelse for det antal timer, som inden for det pågældende område svarer til fuldtidsarbejde.

Med bestemmelsesens stk. 3 er undervisningsministeren bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om godtgørelse.

Af lovbemærkningerne (L 148/2009) til bestemmelsen fremgår det, at det er hensigten at udnytte den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om, i hvilke tilfælde der kan ydes godtgørelse, selv om der ikke har været afholdt undervisning eller hvor den uddannelsessøgende ikke har været til stede.

Af § 6 i godtgørelsesloven fremgår det, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at godtgørelsen efter § 5 ved deltagelse i enkelte uddannelsesaktiviteter, grupper af uddannelsesaktiviteter eller uddannelsesaktiviteter tilrettelagt under bestemte former ingen bortfalder eller nedsættes således, at der ved beregningen tages udgangspunkt i et mindre beløb end nævnt i § 5, stk. 2.

Af lovbemærkningerne til bestemmelsen (L 148/2009) fremgår det, at muligheden for bortfald eller nedsættelse af godtgørelse vil kunne anvendes, hvis de midler til godtgørelse, der er afsat på finansloven, ikke er tilstrækkelige som følge af større uddannelsesaktivitet end forudsat.

Bemyndigelsen i § 6 er udmøntet ved § 8, stk. 1, i bekendtgørelse om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse (godtgørelsesbekendtgørelsen). Heraf fremgår, at godtgørelse højst kan udgøre et beløb pr. uge, der svarer til 80 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb for en uge, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det følger af § 13, stk. 1, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU-loven), at SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse, jf. SVU-lovens § 4, ved heltidsuddannelse udgør et beløb pr. uge svarende til 80 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Ved deltidsuddannelse nedsættes SVU forholdsmæssigt.

Der er med hjemmel i SVU-lovens § 4 fastsat i § 10 i bekendtgørelse nr. 733 af 16. juni 2016 om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU-bekendtgørelsen), at der gives SVU til at deltage i følgende uddannelsesaktiviteter:

Forberedende voksenundervisning (FVU) efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne; ordblindeundervisning for voksne efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne; almen voksenuddannelse (avu) efter avu-

loven; enkeltfagsundervisning på folkeskoleniveau efter lov om folkeskolen; specialundervisning for voksne efter lov om specialundervisning for voksne; uddannelsen til toårigt hf og hf-uddannelsen tilrettelagt som enkeltfagsundervisning for voksne efter hf-loven; uddannelsen til studentereksamen (stx) efter gymnasieloven samt enkeltfag herfra; uddannelsen til højere handelseksamen og uddannelsen til højere teknisk eksamen efter lov om uddannelserne til højere handelseksamen (hhx) og højere teknisk eksamen (htx) samt enkeltfag herfra samt særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, der omfatter dele af flere af de uddannelser, der er nævnt under ovenfor.

2.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Efter gældende regler udløser beskæftigede ufaglærte og faglærte, der deltager i AMU, og kortuddannede uddannelsessøgende, der deltager i uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse, henholdsvis VEU-godtgørelse eller SVU på 80 pct. af den maksimale dagpengesats.

Det følger af pkt. 58 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021), at regeringen og arbejdsmarkedets parter er enige om at styrke godtgørelsesvilkårene i forbindelse med deltagelse i AMU, så der udbetales VEU-godtgørelse svarende til 100 pct. af den maksimale dagpengesats, når ufaglærte, faglærte samt personer med en forældet videregående uddannelse deltager i AMU-kurser i stedet for den nuværende sats på 80 pct. af den maksimale dagpengesats. Forhøjelsen af satsen gælder for alle de kursusaktiviteter, der udløser VEU-godtgørelse. De øgede udgifter til godtgørelse vil blive finansieret af VEU-bidragene efter AUB-loven.

I pkt. 69 i samme trepartsaftale er der endvidere opnået enighed om, at Statens Voksenuddannelsesstøtte (SVU) til deltagelse i den forberedende voksenundervisning (FVU) og ordblindeundervisning for voksne (OBU) hæves fra 80 pct. til 100 pct. af den maksimale dagpengesats.

På denne baggrund foreslås satsen for VEU-godtgørelse fastsat i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og satsen for SVU til FVU og OBU ændret i lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

Det indebærer, at de økonomiske vilkår forbedres markant for kursister og arbejdsgivere ved deltagelse i disse voksen- og efteruddannelsesaktiviteter. Hermed fremmes løbende kompetenceudvikling af medarbejderne i takt med udviklingen på arbejdsmarkedet.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 2, og § 3, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

2.4. Lempelse af karenskrav

2.4.1. Gældende ret

Af § 2, stk. 2, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, fremgår det, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de betingelser, der skal være opfyldt for at opnå godtgørelse og tilskud til befordring, jf. stk. 1, og kan herunder fastsætte nærmere regler om, hvilke former for beskæftigelse der kan berettige til godtgørelse og tilskud til befordring. Undervisningsministeren kan desuden fastsætte regler om, at det er en betingelse for udbetaling af godtgørelse, at der foreligger en beskæftigelsesperiode forud for en uddannelses påbegyndelse, eller at arbejdsgiveren udbetaler løn under uddannelsen, jf. § 7.

2. pkt. af bestemmelsen kom med i bestemmelsen ved fremsættelse af ændringsforslag. Det fremgår af bemærkningerne hertil, jf. betænkning over L 172 af 24. maj 2011, at det er hensigten at fastsætte regler om, at deltageren skal have været i beskæftigelse hos samme arbejdsgiver i mindst 14 dage,

umiddelbart før uddannelsen begynder. Det fremgår endvidere, at formålet med bemyndigelsen i godtgørelsesloven til at fastsætte regler om, at det er en betingelse for udbetaling af godtgørelse, at der foreligger en beskæftigelsesperiode forud for en uddannelsespåbegyndelse, er at modvirke utilsigtet brug af ordningerne. Det fremgår samtidig af bemærkningerne, at Undervisningsministeriet vil følge udviklingen på området og foretage tilpasninger, hvis der skulle blive behov for det.

Bemyndigelsen er udmøntet ved § 4 i bekendtgørelse nr. 175 af 16. december 2014 om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. Af § 4 fremgår, at det er en betingelse for at opnå godtgørelse og tilskud til befordring til deltagere, der er beskæftigede lønmodtagere, at de pågældende enten har været i beskæftigelse hos samme arbejdsgiver i mindst 14 dage umiddelbart forud for uddannelsens påbegyndelse, eller modtager løn under deltagelse i uddannelse, hvortil der ifølge lov, bekendtgørelse eller bindende brancheaftale er knyttet særlige krav.

2.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Undervisningsministeriet finder generelt, at kravet om at betinge VEU-godtgørelsen af 14 dages beskæftigelse hos samme arbejdsgiver umiddelbart forud for uddannelsens påbegyndelse har vist sig hensigtsmæssig i forhold til at modvirke utilsigtet brug af godtgørelse.

Kravet kan dog være en u hensigtsmæssig barrierer for efteruddannelse af medarbejdere i asfalter virksomheder og andre virksomheder, der er afhængige af vejrliget på en sådan måde, at hjemsendelse af deres medarbejdere på grund af vejrlig er reguleret i deres overenskomster og accepteret i a-kasselovgivningen.

I trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021) er det på den baggrund aftalt, at der forsøgsvis i aftaleperioden indføres en undtagelse til karenskravet om 14 dages beskæftigelse, inden der kan opnås VEU-godtgørelse for kurser, som benyttes af brancher, der rammes af hjemsendelse pga. vejrlig.

Det fremgår, at der med lovens bemyndigelse er tale om en kan-bestemmelse, og at det af bemærkningerne fremgår, at ministeriet vil følge udviklingen på området og foretage tilpasninger, hvis der skulle blive behov for det. Det er imidlertid Undervisningsministeriets opfattelse, at lovbemærkningerne, jf. ovenfor, i forhold til formålet med bestemmelsen alene kan læses således, at der ved bekendtgørelsesændring kan ske en skærpelse af 14-dages kravet, og at en ophævelse heraf for visse brancher derfor forudsætter lovændring.

Det foreslås på baggrund heraf, at der i lovgrundlaget indarbejdes en mulighed for at fravige kravet om 14-dages –beskæftigelse hos samme arbejdsgiver forud for uddannelsens påbegyndelse, hvorved det muliggøres, at kurser for visse brancher, der er afhængige af vejrliget, kan undtages for kravet. Der skal være tale om brancher, der erfaringsmæssigt har risiko for at må hjemsende ansatte som følge af vejrlig, og hvor hjemsendelse af medarbejdere på grund vejrlig er reguleret i overenskomst og accepteret i a-kasselovgivning.

Udmøntningen af den udvidede bemyndigelse vil konkret ske i form af udarbejdelse af en positivliste for kurser. Afgrænsningen af kurserne sker i samarbejde med arbejdsmarkedets parter.

Det foreslås, at afgrænsningen af kurserne sker som en tidsmæssig afgrænset ordning frem til udløbet af trepartsaftale III, dvs. til og med 2021. Undervisningsministeriet vil følge ordningen og på den baggrund træffe beslutning om, hvorvidt bemyndigelsen skal anvendes til at gøre ordningen permanent.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.5. Udvidet straffebestemmelse

2.5.1. Gældende ret

Af § 20, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, fremgår, at medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning straffes med bøde den, der bevidst afgiver urigtige oplysninger eller svigagtigt fortier oplysninger til brug for administrationen af godtgørelse og tilskud til befordring efter denne lov.

Der er ikke i gældende ret en særskilt forpligtelse for den, der ansøger om godtgørelse og tilskud til befordring, til at justere ansøgning ved ændrede forhold, som er indtrådt efter, at ansøgningen om VEU-godtgørelse er indgivet.

2.5.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af pkt. 1 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen- efter- og videreuddannelse (2018-2021), at regeringen og arbejdsmarkedets parter er enige om, at der skal etableres en national platform, der samler alle typer af offentlige VEU-tilbud. Platformen vil skulle være en videreudvikling og teknisk opgradering af efteruddannelse.dk. Udbuddet af og tilmelding til kurser vil blive tilgængeligt på den nye portal. Dertil vil det være muligt at ansøge om VEU-godtgørelse direkte fra portalen i forbindelse med tilmelding til kurser, der udløser VEU-godtgørelse.

Ændringen af processerne, hvorved man vil kunne søge om VEU-godtgørelse og befordring i samme arbejdsgang som tilmelding til kurset, og til tider lang tid før kursusafvikling finder sted, fordrer en styrkelse af straffebestemmelsen i godtgørelsesloven, således at ansøger fremadrettet vil kunne straffes for ikke at have justeret ansøgning på baggrund af ændrede forhold, som er indtrådt efter, at ansøgningen om VEU-godtgørelse er indgivet.

På denne baggrund foreslås der i godtgørelsesloven indarbejdet en eksplicit pligt for den, der ansøger om godtgørelse og tilskud til befordring til at justere ansøgning ved ændrede forhold. Omfattet af forpligtelsen er enten uddannelsesdeltager, befuldmægtiget eller arbejdsgiver, hvor denne betaler sædvanlig løn til deltageren under uddannelse, jf. godtgørelseslovens § 12, stk. 1. Befuldmægtiget kan f.eks. være et konsulent- eller revisionsfirma. Såfremt et fuldmagtsforhold er udløbet foreslås pligten at falde tilbage på uddannelsesdeltager eller arbejdsgiver i de tilfælde, hvor denne betaler sædvanlig løn til deltageren under uddannelse.

Straffebestemmelsen foreslås i forlængelse heraf udvidet, således at den, der undlader at opfylde sin handlepligt efter den foreslåede § 12 a til at justere ansøgning ved ændrede forhold, kan straffes med bøde med mindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Herved vil strafansvar fremadrettet kunne ifaldes også ved passivitet. Det vil f.eks. også gælde, hvor tilmelding til kurset sker op til et halvt år før kursusafvikling, eller hvor der er tale om et kursus, der strækker sig over en længere periode, men hvor forholdene har ændret sig, efter at ansøgningen om VEU-godtgørelse er indgivet, hvorved betingelserne for at kunne få VEU-godtgørelse ikke længere er til stede.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 3 og 4, og lovforslagets bemærkninger hertil.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslagets § 1 indebærer en økonomisk lettelse for det offentlige på i alt ca. 135 mio. kr. i 2018 som følge af, at VEU-bidraget sættes ned.

Finansieringen af praktikbonusordningen sker inden for kredsløbet i det praktikpladsafhængige AUB-bidrag, der skal gå i nul for hver sektor. Økonomisk vil de arbejdsgivere, som opfylder kravene for at få praktikpladsbonus, få en større bonus. Midlerne til finansiering af bonusordningen omfordes fra de virksomheder, som ikke opretter et tilstrækkeligt antal praktikpladser, der vil få mindre tilbagebetalt i en evt. overskudsdeling inden for hver sektor. Samlet set har forslaget om den forhøjede bonusordning ingen økonomiske konsekvenser for det offentlige.

De øgede udgifter til godtgørelse som følge af lovforslagets § 2, nr. 2, finansieres af VEU-bidragene. De forventede merudgifter til VEU-godtgørelse udgør ca. 173 mio. kr. i 2018, der også dækker VEU-godtgørelse til den forventede stigende aktivitet. Hertil kommer forventede merudgifter til taxametertilskud som følge af stigende aktivitet. Merudgifterne er finansieret inden for trepartsaftalens økonomi.

Merudgifterne til SVU som følge af § 3, nr. 2, forventes at udgøre 3 mio. kr. i 2018, hvortil kommer 2 mio. kr. i 2018 til forventede merudgifter til taxametertilskud til FVU og ordblindeundervisning. Merudgifterne er finansieret inden for trepartsaftalens økonomi.

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslagets § 1 indebærer en økonomisk lettelse for erhvervslivet på i alt ca. 270 mio. kr. i 2018 som følge af, at VEU-bidraget sættes ned.

Finansieringen af praktikbonusordningen sker inden for kredsløbet i det praktikpladsafhængige AUB-bidrag, der skal gå i nul for hver sektor. Økonomisk vil de arbejdsgivere, som opfylder kravene for at få praktikpladsbonus, få en større bonus. Midlerne til finansiering af bonusordningen omfordes fra de virksomheder, som ikke opretter et tilstrækkeligt antal praktikpladser, der vil få mindre tilbagebetalt i en evt. overskudsdeling inden for hver sektor. Samlet set har forslaget om den forhøjede bonusordning ingen økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

De øgede udgifter til godtgørelse som følge af lovforslagets § 2, nr. 2, finansieres af VEU-bidragene. De forventede merudgifter til VEU-godtgørelse udgør ca. 173 mio. kr. i 2018, der også dækker VEU-godtgørelse til den forventede stigende aktivitet. Hertil kommer forventede merudgifter til taxametertilskud som følge af stigende aktivitet. Merudgifterne er finansieret inden for trepartsaftalens økonomi.

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslag har i perioden den [...] 2017 til den [...] 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Akademikerne, Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, B-SOSU, Centralorganisationernes Fællesudvalg, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Fiskeriforening Producent Organisation, Danmarks Statistik, Danmarks Vejlederforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Center for Undervisningsmiljø, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Erhvervsskoler og -Gymnasier-Bestyrelserne, Danske Erhvervsskoler og -Gymnasier-Lederne, Danske Handicaporganisationer, Danske Landbrugsskoler, Danske Regioner, Danske SOSU-skoler, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, Det Nationale Dialogforum for Uddannelses- og Erhvervsvejledning, Erhvervsskolelederne, Erhvervsskolernes ElevOrganisation, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Foreningen af forstandere og direktører ved AMU-centrene, Foreningen af tekniske og administrative tjenestemænd, Foreningsfællesskabet Ligeværd, Forhandlingsfællesskabet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Handelsskolernes Lærerforening, SMVdanmark, Institut for Menneskerettigheder, KL, LandboUngdom, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landselevbestyrelsen for det pædagogiske område, Landselevbestyrelsen for social- og sundhedsområdet, Landsorganisationen i Danmark, Landssammenslutningen af Handelsskoleelever, Lederne, Rigsrevisionen, Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser (REU), Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Ungdomsuddannelser, Rådet for Voksen- og Efteruddannelse (VEU-Rådet), Studievalg Danmark, Uddannelsesforbundet og UU Danmark.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ca. 135 mio. kr.	Ca. 5 mio. kr. i 2018 som følge af forhøjelse af SVU.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Ingen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ca. 270 mio. kr.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen.

Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forhold til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af § 1, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er en selvejende institution, der har til formål at administrere refusions- og tilskudsordninger, der skal medvirke til at skaffe det fornødne antal praktikpladser for uddannelsessøgende. Af § 1, stk. 2, følger, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag endvidere bidrager til finansiering af godtgørelse i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Det foreslås, at § 1, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ændres således, at det fremgår af bestemmelsen, at arbejdsgiverne endvidere finansierer godtgørelse i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og ikke som i dag bidrager til finansieringen heraf.

Det foreslåede er en konsekvensændring som følge af forslaget § 1, nr. 5.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1 i de almindelige bemærkninger samt til lovforslagets § 1, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 2

Det følger af § 15 d i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bidrager til finansiering af godtgørelse og befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Det foreslås, at § 15 b i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ændres således, at det fremgår af bestemmelsen, at arbejdsgiverne endvidere finansierer godtgørelse og befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. og ikke som i dag bidrager til finansieringen heraf.

Det foreslåede er en konsekvensændring som følge af forslaget § 1, nr. 5.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1 i de almindelige bemærkninger samt til lovforslagets § 1, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 3

Efter kapitel 5 c (§§ 15 e og 15 f) i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er der etableret en midlertidig ordning for 2017 med bonus til arbejdsgivere pr. praktikårselev med uddannelsesaftale inden for fordelsuddannelserne og bonus til arbejdsgivere for merbeskæftigelse i praktikpladser.

Kapitel 5 c blev indført ved § 1, nr. 2, i lov nr. 1747 af 27. december 2016 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og lov om erhvervsuddannelser (Justering af arbejdsgiverbidrag og midlertidige bonusordninger for 2017 m.v.).

Med lov nr. 706 af 8. juni 2017 blev det vedtaget at indsætte et nyt kapitel 5 d (nye §§ 15 g, 15 h og 15 i) om bonus for praktikpladser inden for fordelsuddannelserne og for merbeskæftigelse i praktikpladser i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det foreslås med dette lovforslag at nyaffatte *kapitel 5 d*. Der er af lovtekniske grunde tale om en nyaffattelse af hele kapitel 5 d i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som affattet ved lov nr. 706 af 8. juni 2017, jf. nederst.

Det foreslås at indsætte en ny § 15 g i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vedrørende bonus til arbejdsgivere, der tager elever inden for fordelsuddannelserne.

Det foreslås i *stk. 1*, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i overensstemmelse med de foreslåede stk. 2-5 og regler fastsat i medfør af § 21 f, stk. 3, yder en bonus til arbejdsgivere omfattet af § 2 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag pr. praktikårselev med uddannelsesaftale inden for uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser samt uddannelser, der er godkendt i medfør af § 21 f, stk. 4.

I relation til henvisningen til § 21 f, stk. 3, følger det af denne bestemmelse, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bl.a. kan fastsætte nærmere regler om opkrævning og udbetaling efter stk. 1 og 2, herunder i nødvendigt omfang praktiske og administrative betingelser i relation til uddannelser, som godkendes efter stk. 4, samt om administration af de omfattede ordninger i øvrigt. Der kan herunder fastsættes regler om beregning af bonus efter § 15 g og gennemsnit efter 15 h. Der kan endvidere fastsættes regler om udsættelse af mindre opkrævnings- og udbetalingsbeløb til senere efterregulering samt om tilbagebetaling, modregning og afskæring. I relation til henvisningen til § 21 f, stk. 4, følger det af denne bestemmelse, at undervisningsministeren efter anmodning fra de relevante brancheorganisationer kan godkende, at uddannelsesaftaler inden for uddannelser sidestillet med erhvervsuddannelser, jf. § 4, stk. 1, bortset fra farmakonomuddannelsen kan indgå i det samlede kompleks af ordninger efter stk. 1 med de retsvirkninger, der for disse ordninger i øvrigt følger af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Baggrunden for det foreslåede er ønsket i ”Trepartsaftale om tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft i hele Danmark og praktikpladser” om, at der på baggrund af en pulje på 20 mio. kr. indføres en permanent bonus på maksimalt 5.000 kr. til arbejdsgivere, der tager elever inden for fordelsuddannelserne.

Det foreslåede indebærer, at der kan ydes en bonus på 5.000 kr. til arbejdsgiver, der tager elever inden for fordelsuddannelserne.

Der vil med henvisningen til lovens § 2 alene kunne ydes bonus til arbejdsgivere omfattet af loven. Dette svarer til den midlertidige fordelsbonusordning efter § 15 e, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som blev indført ved § 1, nr. 2, i lov nr. 1747 af 27. december 2016.

Det foreslås i *stk. 2*, at der alene ydes bonus for uddannelsesaftaler inden for de uddannelser, der er fordelsuddannelser omfattet af det foreslåede stk. 4, hvori opstilles betingelser for bonus, samt eventuelle betingelser fastsat i regler udstedt i medfør af § 21 f, stk. 4, 2. pkt., hvoraf det følger, at undervisningsministeren efter anmodning fra de relevante brancheorganisationer kan godkende, at uddannelsesaftaler inden for uddannelser sidestillet med erhvervsuddannelser, jf. § 4, stk. 1, bortset fra farmakonomuddannelsen kan indgå i det samlede kompleks af ordninger efter stk. 1 med de retsvirkninger, der for disse ordninger i øvrigt følger af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Baggrunden for det foreslåede er de af ”Trepartsaftale om tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft i hele Danmark og praktikpladser” opstillede kriterier for fordelsbonus, som er nærmere beskrevet i relation til det foreslåede stk. 4 nedenfor.

Det foreslåede indebærer, at de uddannelser, der ikke er godkendt som fordelsuddannelser, men som i øvrigt opfylder de fastsatte betingelser, ikke vil kunne udløse bonus.

Det foreslåede *stk. 3* fastlægger, at en praktikårselev svarer til en elev i en uddannelsesaftale af et kalenderårs varighed. Praktikårselev er et begreb, som foreslås anvendt til at beskrive uddannelsesaftalernes volumen. Begrebet blev indført ved § 1, nr. 2, i lov nr. 1747 af 27. december 2016, og finder allerede anvendelse i relation til den midlertidige, statslige fordelsbonus i lovens § 15 e.

Det foreslås, at praktikårselever vil blive opgjort ved at se på antallet af dage i et kalenderår, som en uddannelsesaftales varighed dækker, dvs. er i kraft, herunder også omfattede skoleperioder. Bonusåret er efter forslaget perioden fra den 1. januar til og med den 31. december i det kalenderår, hvor der optjenes bonus.

Eksempel: Ansætter en virksomhed en elev i en ordinær uddannelsesaftale, der træder i kraft den 1. oktober 2019, vil eleven efter forslaget indgå i virksomhedens praktikårselevberegning for 2019 med $(31 \text{ dage} + 30 \text{ dage} + 31 \text{ dage}) = 92/365 = 0,25$ praktikårselever. Ansætter virksomheden to elever i ordinær aftale fra den 1. oktober 2019, vil disse to elever tilsammen udløse $(0,25+0,25) = 0,5$ praktikårselever.

Det foreslås endvidere, at uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f, stk. 1, og § 66 r, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser ikke indgår i beregningen af praktikårselever, dvs. at disse uddannelsesaftaler ikke vil kunne udløse bonus. Det følger af § 66 f, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, at en skolepraktikelevs praktikuddannelse i en virksomhed, jf. lovens § 66 d, stk. 2, finder sted på grundlag af en uddannelsesaftale mellem virksomheden og eleven om en delvis praktikuddannelse, hvis eleven skal deltage i virksomhedens produktion m.v. Af § 66 r, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser følger, at for en elev i produktionsskolebaseret erhvervsuddannelse finder eventuel praktikuddannelse i en virksomhed i uddannelsens hovedforløb sted på grundlag af en uddannelsesaftale mellem virksomheden og eleven om en delvis praktikuddannelse, hvis eleven skal deltage i virksomhedens produktion m.v. Baggrunden for forslaget er, at bonusordningen ikke skal understøtte aktivitet i skolepraktik.

Det foreslås i *stk. 4*, at der i året efter bonusåret foretages en opgørelse af, hvilke fordelsuddannelser der kan udløse bonus for bonusåret. Det foreslås i den forbindelse, at den enkelte fordelsuddannelse kan udløse bonus, hvis uddannelsen opfylder følgende betingelser:

1) Andelen af uddannelsesaktive elever, som har kvalificeret sig til at påbegynde hovedforløbet på fordelsuddannelsen, og som efter tre måneder ikke har indgået en uddannelsesaftale med en arbejdsgiver, må ikke overstige 10 pct. i bonusåret.

2) Andelen af elever i skolepraktik på fordelsuddannelsen må ikke overstige 15 pct. af omfanget af praktik og skolepraktik for samtlige elever på fordelsuddannelsen i bonusåret.

Det bemærkes, at opgørelsen af de fordelsuddannelser, der kan udløse bonus, vil blive foretaget i samarbejde mellem Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og Styrelsen for It og Læring.

Ved uddannelsesaktive elever, jf. det foreslåede *nr. 1*, forstås elever, som tre måneder efter færdiggørelsen af grundforløbets anden del enten er i uddannelsesaftale, skolepraktik eller er aktivt praktikpladssøgende. Elever, som tre måneder efter færdiggørelsen af grundforløbets anden del hverken er i uddannelsesaftale, skolepraktik eller er aktivt praktikpladssøgende, indgår således ikke i opgørelsen.

Andelen af uddannelsesaktive elever, jf. det foreslåede nr. 1, som har kvalificeret sig til at påbegynde hovedforløbet på fordelsuddannelsen, og som efter tre måneder ikke har indgået en uddannelsesaftale med en arbejdsgiver, må ikke overstige 10 pct. i bonusåret. Ved opgørelsen vil der kun indgå data vedrørende uddannelsesaftaler indgået fra den 1. januar til den 31. december i bonusåret.

Andelen af elever i skolepraktik på den enkelte fordelsuddannelse, jf. det foreslåede *nr. 2*, i bonusåret vil beregningsteknisk blive opgjort på samme måde som uddannelsesaftaler gør i begrebet praktikårselev. En praktikårselev er en beregnet måleenhed for tid i uddannelsesaftaler i løbet af et kalenderår, jf. ovenfor. På samme måde vil andelen af elever i skolepraktik således blive opgjort ved at se på antallet af dage i et kalenderår, som eleverne er i skolepraktik.

Andelen af elever i skolepraktik på den enkelte fordelsuddannelse, jf. det foreslåede nr. 2, i bonusåret må efter forslaget ikke overstige 15 pct. af omfanget af praktik og skolepraktik for samtlige elever på den enkelte fordelsuddannelse i bonusåret. Ved opgørelsen af omfanget af virksomhedspraktik og skolepraktik for samtlige elever på fordelsuddannelsen i bonusåret vil der kun indgå data for virksomhedspraktik og skolepraktik afviklet fra den 1. januar til den 31. december i bonusåret.

Det bemærkes, at det alene er uddannelserne på den liste over fordelsuddannelser for bonusåret, som undervisningsministeren godkender og offentliggør efter den foreslåede § 15 i, der indgår i opgørelsen af bonus.

Det foreslås i *stk. 5*, at bonus pr. praktikårselev beregnes forholdsmæssigt af en pulje på 20 mio. kr., som divideres med det samlede antal bonusudløsende praktikårselever i bonusåret. Bonus kan efter forslaget maksimalt udgøre 5.000 kr. pr. praktikårselev.

Som anført i relation til det foreslåede stk. 1 ovenfor er baggrunden for det foreslåede ønsket i ”Trepartsaftale om tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft i hele Danmark og praktikpladser” om, at der på baggrund af en pulje på 20 mio. kr. indføres en permanent bonus på maksimalt 5.000 kr. til arbejdsgivere, der tager elever inden for fordelsuddannelserne.

Forslaget indebærer, at såfremt udgifterne overstiger den afsatte pulje, vil der ske en forholdsmæssig reduktion af bonusbeløbet til den enkelte arbejdsgiver. Såfremt der samlet set ville have været udgifter for 24,5 mio. kr. ved en bonus på 5.000 kr. pr. praktikårselev, vil bonussen pr. praktikårselev i eksemplet blive reduceret til ca. 4.080 kr. $((20/24,5)*5.000)$. Såfremt en arbejdsgiver har 0,5 praktikårselev, udgør bonussen i eksemplet ca. 2.040 kr. $(4.080*0,5)$.

Det bemærkes, at der ikke stilles krav om, at arbejdsgiverne indgiver formel ansøgning til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag om udbetaling af fordelsbonus. Dette skyldes, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har eller får adgang, herunder fra skolernes elevadministrative systemer, til alle relevante oplysninger til afgørelse af, om og i givet fald med hvilket beløb en arbejdsgiver skal have fordelsbonus.

Det foreslås endvidere at indsætte en ny § 15 b i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vedrørende bonus til arbejdsgivere, som opfylder deres måluddannelsesratio og ansætter flere elever sammenlignet med de tre foregående år.

Det foreslås i *stk. 1*, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i overensstemmelse med de foreslåede stk. 2-5 og regler fastsat i medfør af § 21 f, stk. 3, yder en bonus til arbejdsgivere omfattet af § 2 pr. praktikårselev med uddannelsesaftale inden for uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser samt uddannelser, der er godkendt i medfør af § 21 f, stk. 4, omtalt ovenfor. Der vil med henvisningen til lovens § 2 alene kunne ydes bonus til arbejdsgivere omfattet af loven.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at det skal være en betingelse for retten til bonus, at arbejdsgiveren har en måluddannelsesratio i henhold til § 21 a om merbidrag, som træder i kraft den 1. januar 2018, jf. § 1, nr. 22, og § 7, stk. 4, i lov nr. 706 af 8. juni 2017.

Det er endvidere efter det foreslåede stk. 2, *2. pkt.*, en betingelse for retten til bonus, at arbejdsgiveren i bonusåret har haft merbeskæftigelse målt i praktikårselever i perioden fra den 1. januar til og med den 31. december, der overstiger gennemsnittet af den pågældende arbejdsgivers samlede antal praktikårselever i de foregående tre år. Med merbeskæftigelse forstås således, at den pågældende arbejdsgiver fx i 2019 har flere elever ansat, målt som praktikårselever, sammenlignet med den pågældende arbejdsgivers gennemsnitlige antal praktikårselever i perioden 2016-2018.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at gennemsnittet for en arbejdsgiver, der har oprettet sin virksomhed i et af de tre foregående år, udregnes som en forholdsmæssig del af det antal praktikårselever, som arbejdsgiveren har haft i de år, hvor virksomheden har eksisteret. Det bemærkes, at det vil være virksomhedens CVR-nummer, der vil blive anvendt i forbindelse med udregningen af det nævnte gennemsnit.

Det foreslås i *stk. 3*, at bonus ydes for merbeskæftigelse målt i praktikårselever, som den pågældende arbejdsgiver har haft i bonusåret i perioden fra den 1. januar til og med den 31. december, der overstiger arbejdsgiverens måluddannelsesratio. Til brug for beregning af det bonusudløsende antal praktikårselever omregnes måluddannelsesratio til praktikårselever ved at multiplicere ratioen med antallet af erhvervsuddannede årsværk vægtet med deres modelparameter i § 21 a, stk. 6. De realiserede praktikårselever vægtes også med deres modelparameter i § 21 a, stk. 6.

Det foreslåedes virkning kan illustreres med følgende eksempel: Ansætter en virksomhed en elev i en ordinær uddannelsesaftale, der træder i kraft 1. oktober 2019, vil eleven efter forslaget indgå i virksomhedens praktikårseleverberegning for 2019 med $(31 \text{ dage} + 30 \text{ dage} + 31 \text{ dage}) = 92/365 = 0,25$ praktikårselever. Ansætter virksomheden to elever i ordinær aftale fra 1. oktober 2019, vil disse to elever tilsammen udløse $(0,25+0,25) = 0,5$ praktikårselever. Praktikårseleverne vægtes med en modelparameter. Såfremt modelparameteren er 0,92, vil de 0,5 praktikårselever efter vægtning udgøre 0,46 praktikårselever. Såfremt modelparameteren er 1,06, vil de 0,5 praktikårselever efter vægtning udgøre 0,53 praktikårselever.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at begrebet ”erhvervsuddannet årsværk” afgrænses således, at der herved forstås en eller flere medarbejdere, som har en erhvervsuddannelse som højst fuldførte uddannelse, jf. dog § 21 a, stk. 7 og 8, om medarbejdere med uoplyst uddannelsesbaggrund, og som tilsammen har en beskæftigelsesgrad, der svarer til én persons fuldtidsarbejde i et helt kalenderår. Det foreslås endvidere i *stk. 4, 2. pkt.*, at alle erhvervsuddannede medarbejdere, herunder ikke-fuldtidsbeskæftigede, indgår med

deres respektive beskæftigelsesgrad i beregningen af virksomhedens samlede antal erhvervsuddannede årsværk. Beskæftigelsesgraden foreslås udregnet på grundlag af arbejdsgivernes ATP-bidrag.

Det foreslås i *stk. 5*, at bonus udgør 25.000 kr. pr. praktikårselev.

Det bemærkes, at der ikke stilles krav om, at arbejdsgiverne indgiver formel ansøgning til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag om udbetaling af praktikbonus. Dette skyldes, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har eller får adgang, herunder fra skolernes elevadministrative systemer, til alle relevante oplysninger til afgørelse af, om og i givet fald med hvilket beløb en arbejdsgiver skal have praktikbonus.

Det foreslås endelig at indsætte en ny *§ 15 i* i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vedrørende proceduren for godkendelse af fordelsuddannelser.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at undervisningsministeren godkender, hvilke uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser samt uddannelser, der i medfør af *§ 21 f, stk. 4*, der i det kommende kalenderår er fordelsuddannelser.

Det er hensigten, at undervisningsministeren foretager godkendelser af fordelsuddannelser på baggrund af ansøgninger fra arbejdsgivernes brancheorganisationer samt på baggrund af forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft.

Det foreslås endvidere i *stk. 1, 2. pkt.*, at godkendte fordelsuddannelser forbliver fordelsuddannelser, så længe de opfylder betingelserne i det foreslåede *§ 15 g, stk. 4*, og regler udstedt i medfør af *§ 21 f, stk. 4, 2. pkt.*, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, eller indtil uddannelsen efter høring af arbejdsgivernes brancheorganisationer ophører med at være fordelsuddannelse det førstkomende kalenderår. Det forudsættes i den forbindelse, at Undervisningsministeriet hvert år iværksætter en høring af de relevante brancheorganisationer.

Det følger af *pkt. 38 i ”Trepartsaftale om tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft i hele Danmark og praktikpladser”*, at Undervisningsministeriet skulle nedsætte en teknisk arbejdsgruppe, der inden for rammerne af trepartsaftalen skulle fremlægge et forslag til grundlaget for den fremtidige model for blandt andet udpegning af en årlig positivliste over forventede fordelsuddannelser. Den tekniske arbejdsgruppe fremlagde i overensstemmelse hermed et sådant forslag ultimo november 2016.

Det fremgår af den tekniske arbejdsgruppes forslag, at der er taget udgangspunkt i trepartsaftalens forudsætning om, at både dimensionering af erhvervsuddannelser, jf. herved *§ 2, nr. 2*, i lov nr. 706 af 8. juni 2017, og den fremtidige udvælgelse af fordelsuddannelse skal afspejle de forventede fremtidige behov inden for forskellige fagområder. Arbejdsgruppen har på den baggrund lagt op til en samlet model, hvor den samme beregnede parameter for forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft indgår i grundlaget for både udpegning af fordelsuddannelser og i forhold til dimensionering af erhvervsuddannelser. Arbejdsgruppen har således foreslået, at positivlisten over forventede fordelsuddannelser kommer til at bygge på værdierne i den omtalte beregnede parameter for forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft.

Den foreslåede *stk. 1* er overvejende baseret på arbejdsgruppens anbefaling. En nærmere beskrivelse af den tekniske arbejdsgruppes samlede model, herunder den beregnede parameter for forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft, fremgår af forarbejderne til *§ 2, nr. 2*, i lov nr. 706 af 8. juni 2017 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og lov om

erhvervsuddannelser, lov om folkeskolen og forskellige andre love (Praktikpladsafhængigt bidrag til AUB m.v.), jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 202 som fremsat den 26. april 2017, som indeholder forslag om fremtidig dimensionering af erhvervsuddannelser.

I *stk. 2*, foreslås det, at undervisningsministeren årligt offentliggør en revideret liste over godkendte fordelsuddannelser på Undervisningsministeriets hjemmeside, dvs. de uddannelser, som potentielt vil kunne udløse fordelsbonus.

Den foreslåede indebærer, at listen alene fastlægger, hvilke uddannelser, der potentielt vil kunne udløse bonus, men giver således ikke sikkerhed herfor, da dette først opgøres i året efter bonusåret. Der henvises i den henseende til de kriterier, der efter forslaget vil skulle være opfyldt for, at bonus udløses, jf. det foreslåede § 15 g, stk. 4, ovenfor (dvs. krav til andelen af elever, der har indgået en uddannelsesaftale efter fuldført grundforløb samt krav til andelen af elever i skolepraktik). Begge kriterier skal være opfyldt, såfremt fordelsuddannelsen skal kunne udløse fordelsbonus og fortsat være en fordelsuddannelse. Hertil kommer eventuelle kriterier for uddannelser godkendt efter § 21, stk. 4, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det er hensigten, at Undervisningsministeriet på årlig basis tilrettelægger og gennemfører godkendelses- og ansøgningsproceduren for fordelsuddannelser, herunder om ansøgning om at en fordelsuddannelse ophører med at være fordelsuddannelse. Der vil i den henseende indgå en proces, som de faglige udvalg og de relevante arbejdsgiverforeningers brancheorganisationer eller sammenslutninger skal følge i forbindelse med den årlige udpegning af fordelsuddannelser.

Det foreslås, som anført ovenfor, at nyaffatte hele kapitel 5 d. Det er alene det foreslåede § 15 h, stk. 5, som er nyt i forhold til kapitel 5 d i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som affattet ved lov nr. 706 af 8. juni 2017, og der er ikke tilsigtet andre ændringer i kapitlet end denne.

Baggrunden for nyaffattelsen er alene lovteknisk og skyldes, at § 15 i trådte i kraft den 1. juli 2017, jf. § 7, stk. 2, i lov nr. 706 af 8. juni 2017, mens §§ 15 g og h i kapitel 5 d, som affattet ved lov nr. 706 af 8. juni 2017, først træder i kraft den 1. januar 2018, jf. denne lovs § 7, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (AUB) er en selvejende institution, der har til formål at finansiere og administrere refusions- og tilskudsordninger, der skal medvirke til at skaffe det fornødne antal praktikpladser for uddannelsessøgende.

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bidrager endvidere til finansiering af godtgørelse og befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befodrning ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse m.v. samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. § 1, stk. 2, og § 15 b.

Alle arbejdsgivere, både offentlige og private, betaler bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

I henhold til § 18, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, betaler alle arbejdsgivere i 2017 et bidrag (VEU-bidrag) på 455 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og -lønniveau til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Herefter udgør bidraget 525 kr. årligt pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og -lønniveau. Bidraget reguleres på finansloven for pris- og lønudviklingen med 2 pct. tillagt

den i § 3 i lov om en satsreguleringsprocent nævnte tilpasningsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag overfører kvartalsvis beløbet til Undervisningsministeriet til hel eller delvis finansiering af godtgørelse m.v. ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. § 15 b. Den kvartalsvise overførsel finder sted senest den 30. januar, den 30. april, den 30. juli og den 30. oktober.

Såfremt indbetalingerne efter § 18, stk. 2, måtte være utilstrækkelige til at finansiere VEU-godtgørelse m.v., finansierer staten disse yderligere udgifter.

I henhold til lovens § 20, stk. 1, beregnes bidrag efter § 18 kvartalsvis på grundlag af de samlede bidrag, som Arbejdsmarkedets Tillægspension har modtaget fra arbejdsgiveren i en forudgående 3-måneders-periode. Regler om opkrævning og betaling af bidrag, der indgår i en fælles opkrævning, er fastsat i bekendtgørelse om fællesopkrævning af visse arbejdsgiverbidrag mv., og regler om beregning af bidraget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er fastsat i bekendtgørelse om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Bekendtgørelse om fællesopkrævning af visse arbejdsgiverbidrag mv. er udstedt af beskæftigelsesministeren med hjemmel i bl.a. § 21, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og efter indstilling fra bl.a. bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Bekendtgørelse om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er udstedt med hjemmel i § 2, stk. 2, § 5, stk. 2, § 12 c, stk. 2, § 20, stk. 5, § 21, stk. 4, og § 22, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

I en årrække har der været mindreudgifter til VEU-godtgørelse m.v., hvilket har resulteret i en akkumuleret opsparing på 3,1 mia. kr. ultimo 2016, hvoraf ca. 2,7 mia. kr. hidrører fra arbejdsgiverbidrag, mens resten er finanslovs-teknisk opsparing. Det forventes, at der også fremadrettet vil være et mindreforbrug på VEU-godtgørelsen, såfremt VEU-bidraget fastholdes på sit nuværende niveau, hvorved opsparingen vil stige yderligere.

Regeringen og arbejdsmarkedets parter er enige om, at VEU-bidraget i § 18, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ved lov skal tilpasses fremadrettet fra år til år med udgangspunkt i en prognose for det kommende års AMU-aktivitet og trækket på VEU-godtgørelsen. Denne fleksible model skal sikre, at udgifter og indtægter fremadrettet balancerer over tid, og at der ikke igen oparbejdes store opsparinger af VEU-bidragindsbetalinger. Et sådant aktivitetsafhængigt VEU-bidrag indebærer i relation til nærværende lovforslag, at bidraget foreslås nedsat med ca. 198 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget medarbejder i 2018 i forhold til den sats, der på nuværende tidspunkt er fastsat for 2018 og frem, svarende til en bidragsnedsættelse for arbejdsgiverne på i alt ca. 0,4 mia. kr. Det aktivitetsafhængige VEU-bidrag vil omfatte såvel offentlige og private arbejdsgivere.

Aftalen om en model for et aktivitetsafhængigt VEU-bidrag betyder, at arbejdsgivernes årlige VEU-bidrag fremadrettet vil blive reguleret efter aktiviteten. Dette vil skulle ske ved ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Stiger aktiviteten, vil VEU-bidraget skulle sættes op, og tilsvarende hvis aktiviteten falder, vil bidraget skulle reduceres. Et aktivitetsafhængigt VEU-bidrag indebærer dermed, at arbejdsgiverne afholder hele udgiften til VEU-godtgørelse og befordringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse m.v. samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Der vil fortsat være tale om en kollektiv model, hvor VEU-bidraget er baseret på den samlede aktivitet og ikke på den enkelte arbejdsgivers brug af voksen- og efteruddannelse til sine medarbejdere. Modellen vil dermed ikke ændre på arbejdsgivernes incitament til at efterspørge voksen- og efteruddannelse.

Modellen indebærer, at VEU-bidraget fastsættes efter den budgetterede aktivitet for året. I det efterfølgende år gøres aktiviteten op, og hvis den samlede aktivitet er højere end budgetteret, vil arbejdsgiverne kollektivt skulle opkræves et højere VEU-bidrag pr. fuldtidsbeskæftiget medarbejder det efterfølgende år, svarende til udgifterne til meraktiviteten. Omvendt hvis aktiviteten bliver mindre end budgetteret, vil VEU-bidraget blive reduceret fremadrettet. Begge dele vil skulle ske ved lov.

Den konkrete model for fremsættelse af lovforslag og beregning af fremadrettet bidrag forventes at være som følger (idet år n er år nul):

- År n-1: Medio året forberedes lovændring, hvor størrelsen på VEU-bidraget i år n fastsættes ud fra aktivitets- og udgiftsprognoserne udarbejdet i forbindelse med finanslovsforberedelserne for år n. Lovforslag fremsættes for Folketinget i efteråret.
- År n: Arbejdsgivere indbetaler VEU-bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.
- År n+1: Regnskabet over indbetalinger af VEU-bidrag og udbetalinger til VEU-godtgørelse i år n opgøres. VEU-bidragets størrelse reguleres fremadrettet via lovændring, jf. beskrivelsen under år n-1, så der tages højde for ny prognose i år n+2 samt evt. over- eller underskud i år n.
- År n+2: Arbejdsgivere indbetaler VEU-bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som ved lov, jf. beskrivelsen under år n-1 om fremadrettet regulering, er reguleret for over- eller underskud fra år n og tager højde for prognosen for år n+2.
- År n+x: Osv.

Det foreslås på denne baggrund, at § 18, stk. 2, 1.-5. pkt., lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ophæves, og at der i stedet indsættes et nyt 1. pkt. i § 18, stk. 2, hvorefter alle arbejdsgivere årligt skal betale et bidrag på 339 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i 2018-pris- og -lønniveau. Dette svarer i forhold til den gældende bidragsats til en bidragsnedsættelse på 198 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget. Den foreslåede bidragsnedsættelse er forhøjet med fem kroner sammenlignet med beløbet i aftaleteksten som følge af opdaterede beregninger.

Formålet med forslaget er at undgå, at der fremadrettet akkumuleres en opsparring af VEU-godtgørelsesmidler.

Den foreslåede nedsættelse vil få virkning for bidraget for 2018. Der forventes fremsat lovforslag årligt med henblik på fremadrettet regulering af bidragsatsen, jf. ovenfor. I modsat fald vil det være den foreslåede bidragsats, der gælder.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (AUB) er en selvejende institution, der har til formål at finansiere og administrere refusions- og tilskudsordninger, der skal medvirke til at skaffe det fornødne antal praktikpladser for uddannelsessøgende.

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bidrager endvidere til finansiering af godtgørelse og befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befodrning ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse m.v. samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. § 1, stk. 2, og § 15 b.

Alle arbejdsgivere, både offentlige og private, betaler bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

I henhold til § 18, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, betaler alle arbejdsgivere i 2017 et bidrag (VEU-bidrag) på 455 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og -lønniveau til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Herefter udgør bidraget 525 kr. årligt pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og -lønniveau. Bidraget reguleres på finansloven for pris- og lønudviklingen med 2 pct. tillagt den i § 3 i lov om en satsreguleringsprocent nævnte tilpasningsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag overfører kvartalsvis beløbet til Undervisningsministeriet til hel eller delvis finansiering af godtgørelse m.v. ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. § 15 b. Den kvartalsvise overførsel finder sted senest den 30. januar, den 30. april, den 30. juli og den 30. oktober.

Såfremt indbetalingerne efter § 18, stk. 2, måtte være utilstrækkelige til at finansiere VEU-godtgørelse m.v., finansierer staten disse yderligere udgifter.

I en årrække har der været mindreudgifter til VEU-godtgørelse m.v., hvilket har resulteret i en akkumuleret opsparring på 3,1 mia. kr. ultimo 2016, hvoraf ca. 2,7 mia. kr. hidrører fra arbejdsgiverbidrag, mens resten er finanslovteknisk opsparring. Det forventes, at der også fremadrettet vil være et mindreforbrug på VEU-godtgørelsen, såfremt VEU-bidraget fastholdes på sit nuværende niveau, hvorved opsparringen vil stige yderligere.

Med trepartsaftalen er der aftalt en årlig tilpasning ved lov af arbejdsgivernes indbetalinger, så indbetalingerne svarer til de forventede udgifter til VEU-godtgørelse m.v. Dette indebærer, at arbejdsgiverne kommer til at overtage den fulde finansiering af VEU-godtgørelse og befordringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse m.v. samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Det foreslås på denne baggrund, at § 18, *stk. 2, 8. pkt.*, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der bliver 4. pkt., ændres således, at det fremgår af bestemmelsen, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kvartalsvis overfører beløbet til Undervisningsministeriet til finansiering af godtgørelse m.v. ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og ikke som i dag til hel eller delvis finansiering heraf.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Af § 19, stk. 2, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag følger, at undervisningsministeren kan godkende, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan optage lån i et pengeinstitut el.lign. til dækning af et midlertidigt likviditetsunderskud i løbet af året. Bestemmelsen vedrører evt. midlertidige likviditetsunderskud i løbet af året i relation til § 18, stk. 1, dvs. Det følger af § 19, stk. 2, 2. pkt., at beløbet indregnes med tillæg af renter i bidraget for det følgende år, såfremt den samlede likviditet i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter Undervisningsministeriets vurdering nødvendiggør dette.

Det foreslås i forlængelse af lovforslagets § 1, nr. 1, 2 og X, at ændre lovens § 19, *stk. 2*, således at undervisningsministeren vil kunne godkende, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan optage lån i et pengeinstitut el.lign. til dækning af et midlertidigt likviditetsunderskud i forbindelse med de ordninger, der dækkes af § 18, stk. 1 og 2, i løbet af året.

[Den eksisterende statsgaranti vil skulle søges ændret mhp. den foreslåede ændring af § 19, stk. 2.]

Til § 2

Til nr. 1

Af § 2, stk. 2, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse (godtgørelsesloven), fremgår det, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de betingelser, der skal være opfyldt for at opnå godtgørelse og tilskud til befordring, jf. stk. 1, og kan herunder fastsætte nærmere regler om, hvilke former for beskæftigelse, der kan berettige til godtgørelse og tilskud til befordring. Undervisningsministeren kan desuden fastsætte regler om, at det er en betingelse for udbetaling af godtgørelse, at der foreligger en beskæftigelsesperiode forud for en uddannelses påbegyndelse, eller at arbejdsgiveren udbetaler løn under uddannelsen, jf. § 7.

Det foreslås, at der i § 2, *stk. 2*, i godtgørelsesloven efter "§ 7" indsættes: ", herunder at der for visse brancher ikke er et sådant krav".

Med den foreslåede tilføjelse til bestemmelse om, at kurser for visse brancher kan undtages fra et sådant krav, åbnes der op for en mulig lempelse af kravet om 14-dages beskæftigelse umiddelbart forud for uddannelsens påbegyndelse.

Den udvidede bemyndigelse vil blive anvendt i forhold til brancher, der erfaringsmæssigt har risiko for at må hjemsende ansatte som følge af vejrlig, og hvor hjemsendelse af medarbejdere på grund af vejrlig er reguleret i overenskomst og accepteret i a-kasselovgivning. Det vil konkret ske i form af udarbejdelse af en positivliste for omfattede kurser. Afgrænsningen af kurserne vil ske i samarbejde med arbejdsmarkedets parter.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Med den gældende udmøntning af bemyndigelsen af § 6 i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse i § 8, stk. 1, i bekendtgørelse om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse følger, at godtgørelse højst kan udgøre et beløb pr. uge, der svarer til 80 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb for en uge, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det foreslås, at § 5, *stk. 2, 1. pkt.*, affattes således: "Godtgørelse efter stk. 1 udgør pr uge højst et beløb svarende til 100 pct. af fem gange beløbet for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v."

Med den foreslåede fastsættelse i loven, hvorved det fremgår, at godtgørelse efter stk. 1 pr. uge højst udgør et beløb svarende til 100 pct. af fem gange beløbet for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., hæves den nuværende udbetalingsats fra 80 pct. til 100 pct. af dagpengesatsen.

Det indebærer, at de økonomiske vilkår forbedres markant for kursister og arbejdsgivere ved deltagelse i disse voksen- og efteruddannelsesaktiviteter. Hermed fremmes løbende kompetenceudvikling af medarbejderne i takt med udviklingen på arbejdsmarkedet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3.

Bestemmelsen er ny, idet der ikke i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen og efteruddannelse er en særskilt forpligtelse for den, der ansøger om godtgørelse og tilskud til befordring til at justere ansøgning ved ændrede forhold, som er indtrådt efter, at ansøgningen om VEU-godtgørelse er indgivet.

Det foreslås med § 12 a, stk. 1, at den, der ansøger om godtgørelse og tilskud til befordring, herunder uddannelsesdeltager, arbejdsgiver eller befuldmægtiget, bliver forpligtet til at justere ansøgning ved ændrede forhold.

Det foreslås med bestemmelsens stk. 2, at pligten til at justere ansøgning ved ændrede forhold falder tilbage på uddannelsesdeltager eller arbejdsgiver, hvor denne betaler sædvanlig løn til deltageren under uddannelse, jf. § 12, stk. 1, såfremt fuldmagtsforholdet er udløbet.

Med det foreslåede, er der tale om en eksplicit pligt for den, der ansøger om godtgørelse og tilskud til befordring, til at justere ansøgning ved ændrede forhold, som er indtrådt efter, at ansøgningen om VEU-godtgørelse er indgivet. Omfattet af forpligtelsen er enten uddannelsesdeltager, befuldmægtiget eller arbejdsgiver, hvor denne betaler sædvanlig løn til deltageren under uddannelse, jf. godtgørelseslovens § 12, stk. 1. Befuldmægtiget kan f.eks. være et konsulent- eller revisionsfirma. Såfremt et fuldmagtsforhold er udløbet, foreslås pligten at falde tilbage på uddannelsesdeltager eller arbejdsgiver i de tilfælde, hvor denne betaler sædvanlig løn til deltageren under uddannelse.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 4, hvorefter den, der undlader at opfylde sin handlepligt efter § 12 a straffes med bøde med mindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det foreslås, at der i § 20 efter stk. 1 indsættes som nyt stykke, at den, der undlader at opfylde sin handlepligt efter § 12 a straffes med bøde med mindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Med det foreslåede stk. 2 er der tale om, at den gældende straffebestemmelse udvides med indførelse af straf for udeladelse i forbindelse med ansøgningen, således at den der undlader at opfylde sin handlepligt efter den foreslåede § 12 a, jf. lovforslagets § 2, nr. 3, kan straffes med bøde med mindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 3, hvorefter den, der ansøger om godtgørelse og tilskud til befordring, herunder uddannelsesdeltager, arbejdsgiver eller befuldmægtiget, bliver forpligtet til at justere ansøgning ved ændrede forhold.

Herved vil strafansvar fremadrettet kunne ifaldes også ved passivitet i form af udeladelse til at opfylde handlepligten, jf. den foreslåede § 12 a, til at justere ansøgning ved ændrede forhold, som er indtrådt efter, at ansøgningen om VEU-godtgørelse er indgivet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5 i de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1

I den gældende bestemmelse i § 4, stk. 1, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, fremgår, at undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om, at der kan gives SVU til forberedende voksenundervisning inden for følgende områder: 1) Forberedende voksenundervisning, 2) Almen voksenuddannelse, 3) Gymnasial uddannelse, 4) Anden uddannelse på tilsvarende niveau, jf. nr. 1-3.

Det foreslås, at der i § 4, *stk. 1, nr. 1*, i SVU-loven efter "voksenundervisning" indsættes: "og ordblindeundervisning for voksne".

Med den foreslåede tilføjelse af ordblindeundervisning efter forberedende voksenundervisning i bestemmelsen præciseres det, at ordblindeundervisning henhører til oplistningen over områder, der kan gives SVU til. Præciseringen er en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 2, der ændrer SVU-lovens § 13 således, at der gælder en sats svarende til dagpengenes højeste sats for forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning og en sats svarende til 80 pct. af dagpengenes højeste sats for de resterende uddannelser, der listes i SVU-lovens § 4, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

I den gældende bestemmelse i § 13, stk. 1, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, fremgår det, at SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse, jf. § 4, ved heltidsuddannelse udgør et beløb pr. uge svarende til 80 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Ved deltidsuddannelse nedsættes SVU forholdsmæssigt.

Med det foreslåede nye *stk. 1*, foreslås det, at SVU til forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, jf. SVU-lovens § 4, stk. 1, nr. 1, ved heltidsuddannelse udgør et beløb pr. uge svarende til 100 pct. af fem gange beløbet for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Med det foreslåede *stk. 2*, hvoraf fremgår, at SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse, jf. § 4, stk. 1, nr. 2-4, ved heltidsuddannelse udgør et beløb pr. uge svarende til 80 pct. af fem gange dagpengenes højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., videreføres den gældende retstilstand for de uddannelser, der er omfattet af § 4, stk. 1, nr. 2-4. Dette inkluderer også anden uddannelse på tilsvarende niveau med forberedende voksenuddannelse og ordblindeundervisning, jf. § 4, stk. 1, nr. 4.

Endelig foreslås bestemmelserne konsekvensændret som følge af, at arbejdsløshedsdagpengene fra 1. juli 2017 er gået fra at blive beregnet og udbetalt ugevis til at blive beregnet og udbetalt månedvis. Med justeringen af bestemmelsen bibeholdes ugeberegningen på SVU-området, således at SVU til undervisning efter § 4 i lov om statens voksenuddannelsesstøtte beregnes under henvisning til dagssatsen i § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., gange fem.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

I den gældende bestemmelse i § 13, stk. 2, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, fremgår, at SVU til videregående uddannelse, jf. § 8, udgør et beløb pr. uge svarende til 60 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det foreslås, at ændre SVU-lovens § 13, stk. 2, så det lige som i de foreslåede nye stk. 1 og 2 fremgår, at SVU beregnes som fem gange dagpengenes højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Den foreslåede justering af bestemmelsen er en konsekvensændring som følge af, at reglerne om arbejdsløshedsdagpenge fra den 1. juli 2017 er overgået fra at blive beregnet og udbetalt ugevis til at blive beregnet og udbetalt månedvis. Med justeringen af bestemmelsen bibeholdes ugeberegningen på SVU-området, således at SVU til videregående uddannelser beregnes under henvisning til dagsatsen i § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., gange fem.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

I den gældende bestemmelse i § 13, stk. 5, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, fremgår, at SVU ikke gives til uddannelse, der i alt berettiger til mindre end ugesatsen for heltidsuddannelse, jf. stk. 1 og 2.

Det foreslås, at henvisningen i § 13, stk. 5, der bliver stk. 6, i SVU-loven, ændres fra "stk. 1 og 2" til "stk. 1-3".

Der er tale om en konsekvensændring, som følger af forslaget § 3, nr. 2, hvorefter § 13, stk. 1, foreslås opsplittet i to stykker, for at der fremadrettet kan opereres med to satser for udbetaling af SVU på Undervisningsministeriets område.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovforslagets § 2, nr. 1, vedrørende lempelse af godtgørelseslovens karenskrav og § 3 vedrørende ændring i SVU-loven træder i kraft den 1. juli 2018. Tidspunktet foreslås i relation til § 2, nr. 1, for at sikre it-understøttelse, og i relation til § 3 for at sikre it-understøttelsen og administration af SVU'en, herunder i den forbindelse den foreslåede opdeling af SVU til uddannelsesstyper, der i dag administreres ens. Den foreslåede dato foreslås med henblik på de fælles ikrafttrædelsesdatoer.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovforslagets § 2, nr. 2, vedrørende forhøjelse af satserne for VEU-godtgørelse har virkning for ansøgninger om godtgørelse og tilskud til befordring, der indgives den 1. januar 2018 eller senere, og som vedrører erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, der påbegyndes den 1. januar 2018 eller senere.

Det foreslås i *stk. 4*, at § 13, stk. 1, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, som foreslås nyaffattet ved lovforslagets § 3, nr. 2, har virkning for ansøgninger om statens voksenuddannelsesstøtte, der indgives den 1. juli 2018 eller senere, og som vedrører forberedende voksenundervisning eller

ordblindeundervisning for voksne, der påbegyndes den 1. juli 2018 eller senere. Den foreslåede affattelse af § 13, stk. 1, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte vedrører forhøjelse af satserne for SVU til for kursister på Forberedende Voksenundervisning (FVU) og ordblindeundervisning for voksne (OBU).

Det bemærkes, at hverken lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller lov om statens voksenuddannelsesstøtte gælder for Færøerne og Grønland, jf. § 42 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, § 28 i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og § 26 i lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

[Til § 5

Det fremgår af trepartsaftalen, at de aftalte initiativer er afgrænset til aftaleperioden, med mindre andet er konkret angivet.

Det foreslås derfor i lovforslagets § 5, at lovens § 1, nr. 3, §§ 2 og 3 senest i folketingsåret 2020-21 tages op til revision under hensyn til, at aftaleelementerne udløber med udgangen af 2021, og at der derfor senest i samlingen 2020-21 skal tages stilling til ordningerne fremover.

Den foreslåede revisionsbestemmelse omfatter den foreslåede nyaffattelse af kapitel 5 d (nyt § 15 h, stk. 5) i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, de foreslåede ændringer af godtgørelsesloven i form af lempelse af karenskravet, forhøjelse af satserne for VEU-godtgørelsen og udvidelse af lovens straffebestemmelse samt de foreslåede ændringer af SVU-loven i form af forhøjelse af satserne for SVU for kursister på Forberedende Voksenundervisning (FVU) og ordblindeundervisning for voksne (OBU).]

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1. ---

Stk. 2. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bidrager endvidere til finansiering af godtgørelse i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

§ 15 b. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bidrager til finansiering af godtgørelse og befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Kapitel 5 d

Bonus for praktikpladser inden for fordelsuddannelserne og for merbeskæftigelse i praktikpladser

§ 15 g. Til arbejdsgivere omfattet af § 2 yder Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i overensstemmelse med stk. 2-5 og regler fastsat i medfør af § 21 f, stk. 3, en bonus pr. praktikårselev, jf. stk. 3, med uddannelsesaftale inden for uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser samt uddannelser, der er godkendt i medfør af § 21 f, stk. 4.

Stk. 2. Der kan alene ydes bonus for uddannelsesaftaler inden for de uddannelser, der er omfattet af stk. 4.

Stk. 3. En praktikårselev svarer til en elev i en uddannelsesaftale af 1 kalenderårs varighed. Uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f, stk. 1, og § 66 r, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser indgår ikke i beregningen af praktikårselever. Alene

§ 1

I lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 95 af 26. januar 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 706 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, *stk. 2*, ændres »bidrager endvidere til finansiering af« til: »finansierer endvidere«.

2. I § 15 b ændres »bidrager til finansiering af« til: »finansierer«.

1. Kapitel 5 d affattes således:

»Kapitel 5 d

Bonus for praktikpladser inden for fordelsuddannelserne og for merbeskæftigelse i praktikpladser

§ 15 g. Til arbejdsgivere omfattet af § 2 yder Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i overensstemmelse med stk. 2-5 og regler fastsat i medfør af § 21 f, stk. 3, en bonus pr. praktikårselev, jf. stk. 3, med uddannelsesaftale inden for uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser samt uddannelser, der er godkendt i medfør af § 21 f, stk. 4.

Stk. 2. Der kan alene ydes bonus for uddannelsesaftaler inden for de uddannelser, der er omfattet af stk. 4.

Stk. 3. En praktikårselev svarer til en elev i en uddannelsesaftale af 1 kalenderårs varighed. Uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f, stk. 1, og § 66 r, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser indgår ikke i beregningen af praktikårselever. Alene

kalenderdage i bonusåret indgår i beregningen af praktikårselever, der kan udløse bonus. Bonusåret er perioden fra den 1. januar til og med den 31. december i det kalenderår, hvor der optjenes bonus.

Stk. 4. Der foretages i året efter bonusåret en opgørelse af, hvilke fordelsuddannelser der kan udløse bonus for bonusåret. Det er alene uddannelserne på listen over fordelsuddannelser for bonusåret, som undervisningsministeren godkender og offentliggør, jf. § 15 i, der indgår i opgørelsen. Følgende betingelser skal være opfyldt:

1) Andelen af uddannelsesaktive elever, som har kvalificeret sig til at påbegynde hovedforløbet på fordelsuddannelsen, og som efter 3 måneder ikke har indgået en uddannelsesaftale med en arbejdsgiver, må ikke overstige 10 pct. i bonusåret.

2) Andelen af elever i skolepraktik på fordelsuddannelsen må ikke overstige 15 pct. af omfanget af praktik og skolepraktik for samtlige elever på fordelsuddannelsen i bonusåret.

Stk. 5. Bonus pr. praktikårselev beregnes forholdsmæssigt af en pulje på 20 mio. kr., som divideres med det samlede antal bonusudløsende praktikårselever i bonusåret. Bonus kan maksimalt udgøre 5.000 kr. pr. praktikårselev.

§ 15 h. Til arbejdsgivere omfattet af § 2 yder Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i overensstemmelse med stk. 2-5 og regler fastsat i medfør af § 21 f, stk. 3, en bonus pr. praktikårselev, jf. § 15 g, stk. 3, med uddannelsesaftale inden for uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser samt uddannelser, der er godkendt i medfør af § 21 f, stk. 4.

Stk. 2. Det er en betingelse for retten til bonus, at arbejdsgiveren har en måluddannelsesratio i henhold til § 21 a. Det er endvidere en betingelse, at arbejdsgiveren i bonusåret har haft merbeskæftigelse målt i praktikårselever i perioden fra den 1. januar til og med den 31. december, der overstiger gennemsnittet af den pågældende arbejdsgivers samlede antal praktikårselever i de foregående 3 år. For en arbejdsgiver, der har oprettet sin virksomhed i et af de 3 foregående år, udregnes gennemsnittet

kalenderdage i bonusåret indgår i beregningen af praktikårselever, der kan udløse bonus. Bonusåret er perioden fra den 1. januar til og med den 31. december i det kalenderår, hvor der optjenes bonus.

Stk. 4. Der foretages i året efter bonusåret en opgørelse af, hvilke fordelsuddannelser der kan udløse bonus for bonusåret. Det er alene uddannelserne på listen over fordelsuddannelser for bonusåret, som undervisningsministeren godkender og offentliggør, jf. § 15 i, der indgår i opgørelsen. Følgende betingelser skal være opfyldt:

1) Andelen af uddannelsesaktive elever, som har kvalificeret sig til at påbegynde hovedforløbet på fordelsuddannelsen, og som efter 3 måneder ikke har indgået en uddannelsesaftale med en arbejdsgiver, må ikke overstige 10 pct. i bonusåret.

2) Andelen af elever i skolepraktik på fordelsuddannelsen må ikke overstige 15 pct. af omfanget af praktik og skolepraktik for samtlige elever på fordelsuddannelsen i bonusåret.

Stk. 5. Bonus pr. praktikårselev beregnes forholdsmæssigt af en pulje på 20 mio. kr., som divideres med det samlede antal bonusudløsende praktikårselever i bonusåret. Bonus kan maksimalt udgøre 5.000 kr. pr. praktikårselev.

§ 15 h. Til arbejdsgivere omfattet af § 2 yder Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i overensstemmelse med stk. 2-5 og regler fastsat i medfør af § 21 f, stk. 3, en bonus pr. praktikårselev, jf. § 15 g, stk. 3, med uddannelsesaftale inden for uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser samt uddannelser, der er godkendt i medfør af § 21 f, stk. 4.

Stk. 2. Det er en betingelse for retten til bonus, at arbejdsgiveren har en måluddannelsesratio i henhold til § 21 a. Det er endvidere en betingelse, at arbejdsgiveren i bonusåret har haft merbeskæftigelse målt i praktikårselever i perioden fra den 1. januar til og med den 31. december, der overstiger gennemsnittet af den pågældende arbejdsgivers samlede antal praktikårselever i de foregående 3 år. For en arbejdsgiver, der har oprettet sin virksomhed i et af de 3 foregående år, udregnes gennemsnittet

efter 2. pkt. som en forholdsmæssig del af det antal praktikårselever, som arbejdsgiveren har haft i de år, hvor virksomheden har eksisteret.

Stk. 3. Bonus ydes for merbeskæftigelse målt i praktikårselever, som den pågældende arbejdsgiver har haft i bonusåret i perioden fra den 1. januar til og med den 31. december, der overstiger arbejdsgiverens måluddannelsesratio, jf. § 21 a. Til brug for beregning af det bonusudløsende antal praktikårselever omregnes måluddannelsesratio til praktikårselever ved at multiplicere ratioen med antallet af erhvervsuddannede årsværk, jf. stk. 4, vægtet med deres modelparameter, jf. § 21 a, stk. 6.

Stk. 4. Ved erhvervsuddannede årsværk forstås en eller flere medarbejdere, som har en erhvervsuddannelse som den højest fuldførte uddannelse, jf. dog § 21 a, stk. 7 og 8, og som tilsammen har en beskæftigelsesgrad, der svarer til én persons fuldtidsarbejde i et helt kalenderår. Alle erhvervsuddannede medarbejdere, herunder ikkefuldtidsbeskæftigede, indgår med deres respektive beskæftigelsesgrad i beregningen af virksomhedens samlede antal erhvervsuddannede årsværk. Beskæftigelsesgraden udregnes på grundlag af arbejdsgivernes ATP-bidrag.

Stk. 5. Bonus pr. praktikårselev beregnes forholdsmæssigt af en pulje på 20 mio. kr., som divideres med det samlede antal bonusudløsende praktikårselever i bonusåret. Bonus kan maksimalt udgøre 15.000 kr. pr. praktikårselev.

§ 15 i. Undervisningsministeren godkender, hvilke uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser og hvilke uddannelser godkendt i medfør af § 21 f, stk. 4, der i det kommende kalenderår er fordelsuddannelser, på baggrund af ansøgninger fra arbejdsgivernes brancheorganisationer og på baggrund af forholdet mellem efterspørgslen efter og udbuddet af faglært arbejdskraft. Godkendte fordelsuddannelser forbliver fordelsuddannelser, så længe de opfylder betingelserne i § 15 g, stk. 4, og regler udstedt i medfør af § 21 f, stk. 4, 2. pkt., eller indtil uddannelsen efter høring af arbejdsgivernes brancheorganisationer ophører med at være fordelsuddannelse det førstkommande kalenderår.

Stk. 2. Undervisningsministeren offentliggør årligt

efter 2. pkt. som en forholdsmæssig del af det antal praktikårselever, som arbejdsgiveren har haft i de år, hvor virksomheden har eksisteret.

Stk. 3. Bonus ydes for merbeskæftigelse målt i praktikårselever, som den pågældende arbejdsgiver har haft i bonusåret i perioden fra den 1. januar til og med den 31. december, der overstiger arbejdsgiverens måluddannelsesratio, jf. § 21 a. Til brug for beregning af det bonusudløsende antal praktikårselever omregnes måluddannelsesratio til praktikårselever ved at multiplicere ratioen med antallet af erhvervsuddannede årsværk, jf. stk. 4, vægtet med deres modelparameter, jf. § 21 a, stk. 6.

Stk. 4. Ved erhvervsuddannede årsværk forstås en eller flere medarbejdere, som har en erhvervsuddannelse som den højest fuldførte uddannelse, jf. dog § 21 a, stk. 7 og 8, og som tilsammen har en beskæftigelsesgrad, der svarer til én persons fuldtidsarbejde i et helt kalenderår. Alle erhvervsuddannede medarbejdere, herunder ikkefuldtidsbeskæftigede, indgår med deres respektive beskæftigelsesgrad i beregningen af virksomhedens samlede antal erhvervsuddannede årsværk. Beskæftigelsesgraden udregnes på grundlag af arbejdsgivernes ATP-bidrag.

Stk. 5. Bonus udgør 25.000 kr. pr. praktikårselev.

§ 15 i. Undervisningsministeren godkender, hvilke uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser og hvilke uddannelser godkendt i medfør af § 21 f, stk. 4, der i det kommende kalenderår er fordelsuddannelser, på baggrund af ansøgninger fra arbejdsgivernes brancheorganisationer og på baggrund af forholdet mellem efterspørgslen efter og udbuddet af faglært arbejdskraft. Godkendte fordelsuddannelser forbliver fordelsuddannelser, så længe de opfylder betingelserne i § 15 g, stk. 4, og regler udstedt i medfør af § 21 f, stk. 4, 2. pkt., eller indtil uddannelsen efter høring af arbejdsgivernes brancheorganisationer ophører med at være fordelsuddannelse det førstkommande kalenderår.

Stk. 2. Undervisningsministeren offentliggør årligt en revideret liste over godkendte fordelsuddannelser på Undervisningsministeriets hjemmeside.«

en revideret liste over godkendte fordelsuddannelser på Undervisningsministeriets hjemmeside.

§ 18. ---

Stk. 2. Alle arbejdsgivere, jf. § 2, betaler i 2014 et bidrag på 566 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i 2013-pris- og -lønniveau. I 2015 udgør bidraget 546 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget i 2013-pris- og -lønniveau. I 2016 udgør bidraget 507 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget i 2013-pris- og -lønniveau. I 2017 udgør bidraget 455 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og -lønniveau. Herefter udgør bidraget 525 kr. årligt pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og -lønniveau. Bidraget reguleres på finansloven for pris- og lønudviklingen med 2 pct. tillagt den i § 3 i lov om en satsreguleringsprocent nævnte tilpasningsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag overfører kvartalsvis beløbet til Undervisningsministeriet til hel eller delvis finansiering af godtgørelse m.v. ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. § 15 b. Den kvartalsvise overførsel finder sted senest den 30. januar, den 30. april, den 30. juli og den 30. oktober.

Stk. 3-4. ---

§ 19. ---

Stk. 2. Undervisningsministeren kan godkende, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan optage lån i et pengeinstitut e.lign. til dækning af et midlertidigt likviditetsunderskud i løbet af året. Beløbet indregnes med tillæg af renter i bidraget for det følgende år, såfremt den samlede likviditet i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter Undervisningsministeriets vurdering nødvendiggør dette.

4. § 18, *stk. 2, 1.-5. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

»Alle arbejdsgivere, jf. § 2, betaler årligt et bidrag på 339 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i 2018-pris- og -lønniveau.«

5. I § 18, *stk. 2, 8. pkt.*, der bliver 4. pkt., udgår »hel eller delvis«.

6. I § 19, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter »likviditetsunderskud«: »i forbindelse med de ordninger, der dækkes af § 18, stk. 1 og 2,«.

§ 2

I lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 761 af 22. juni 2016, som ændret ved § 5 i lov nr. 706 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

§ 2. ---

Stk. 2. Ministeren for børn, undervisning og ligestilling kan fastsætte nærmere regler om de betingelser, der skal være opfyldt for at opnå godtgørelse og tilskud til befordring, jf. stk. 1, og kan herunder fastsætte nærmere regler om, hvilke former for beskæftigelse der kan berettige til godtgørelse og tilskud til befordring. Ministeren for børn, undervisning og ligestilling kan desuden fastsætte regler om, at det er en betingelse for udbetaling af godtgørelse, at der foreligger en beskæftigelsesperiode forud for en uddannelses påbegyndelse, eller at arbejdsgiveren udbetaler løn under uddannelsen, jf. § 7.

§ 5. ---

Stk. 2. Godtgørelse efter stk. 1 kan pr. uge højst udgøre fem gange beløbet for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Godtgørelsen ydes pr. arbejdstime med tab af arbejdsindtægt på grund af deltagelse i uddannelse og beregnes på grundlag af en normeret ugentlig arbejdstid og et beløb svarende til dagpengenes højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., ganget med fem.¹⁾ Der kan højst ydes godtgørelse for det antal timer, som inden for det pågældende område svarer til fuldtidsarbejde.

Stk. 3-4. ---

§ 20. Medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning straffes med bøde den, der bevidst afgiver urigtige oplysninger eller svigagtigt fortier oplysninger til brug for administrationen af godtgørelse og tilskud til befordring efter denne lov.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i

1. I § 2, *stk. 2*, indsættes efter »jf. § 7« », herunder at der for visse brancher ikke er et sådant krav«.

2. § 5, *stk. 2, 1. pkt.*, affattes således:

»Godtgørelse efter stk. 1 udgør pr. uge højst et beløb svarende til 100 pct. af fem gange beløbet for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.«

3. Efter § 12 indsættes i *kapitel 3*:

»§ 12 a. Den, der ansøger om godtgørelse og tilskud til befordring, herunder uddannelsesdeltager, arbejdsgiver eller befuldmægtiget, er forpligtet til at justere ansøgning ved ændrede forhold.

Stk. 2. Såfremt et fuldmagtsforhold er udløbet, falder pligten tilbage på uddannelsesdeltager eller arbejdsgiver, hvor denne betaler sædvanlig løn til deltageren under uddannelse, jf. § 12, stk. 1.«

4. I § 20 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Den, der undlader at opfylde sin handlepligt efter § 12 a, straffes med bøde med mindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

straffelovens 5. kapitel.

§ 3

I lov om statens voksenuddannelsesstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 694 af 8. juni 2016, som ændret ved § 13 i lov nr. 674 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

§ 4. Ministeren for børn, undervisning og ligestilling fastsætter nærmere regler om, hvilke uddannelser der på følgende områder kan gives SVU til:

- 1) Forberedende voksenundervisning.
- 2) Almen voksenuddannelse.
- 3) Gymnasial uddannelse.
- 4) Anden uddannelse på tilsvarende niveau, jf.

nr. 1-3.

Stk. 2. ---

1. I § 4, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter »voksenundervisning«: »og ordblindeundervisning for voksne«.

§ 13. SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse, jf. § 4, udgør ved heltidsuddannelse et beløb pr. uge svarende til 80 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Ved deltidsuddannelse nedsættes SVU forholdsmæssigt.

2. § 13, *stk. 1*, ophæves, og i stedet indsættes:
»§ 13. SVU til forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, jf. § 4, *stk. 1, nr. 1*, udgør ved heltidsuddannelse et beløb pr. uge svarende til fem gange dagpengenes højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, *stk. 2*, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Ved deltidsuddannelse nedsættes SVU forholdsmæssigt.

Stk. 2. SVU til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasial uddannelse, jf. § 4, *stk. 1, nr. 2-4*, udgør ved heltidsuddannelse et beløb pr. uge svarende til 80 pct. af fem gange dagpengenes højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, *stk. 2*, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Ved deltidsuddannelse nedsættes SVU forholdsmæssigt.«

Stk. 2-7 bliver herefter *stk. 3-8*.

Stk. 2. SVU til videregående uddannelse, jf. § 8, udgør et beløb pr. uge svarende til 60 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Stk. 3-4. ---

Stk. 5. SVU gives ikke til uddannelse, der i alt

3. I § 13, *stk. 2*, der bliver *stk. 3*, ændres »dagpengenes højeste beløb, jf. § 47« til: »fem gange dagpengenes højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, *stk. 2*,«.

4. I § 13, *stk. 5*, der bliver *stk. 6*, ændres »*stk. 1*

berettiger til mindre end ugesatsen for og 2« til: »stk. 1-3«.
heltidsuddannelse, jf. stk. 1 og 2.

Stk. 6-7. ---

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018[, jf. dog stk. 2].

[*Stk. 2.* Lovens § 2, nr. 1, og § 3 træder i kraft den 1. juli 2018.]

Stk. 3. Lovens § 2, nr. 2, har virkning for ansøgninger om godtgørelse og tilskud til befordring, der indgives den 1. januar 2018 eller senere, og som vedrører erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, der påbegyndes den 1. januar 2018 eller senere.

Stk. 4. § 13, stk. 1, i lov om lov om statens voksenuddannelsesstøtte, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 2, har virkning for ansøgninger om statens voksenuddannelsesstøtte, der indgives den 1. juli 2018 eller senere, og som vedrører forberedende voksenundervisning eller ordblindeundervisning for voksne, der påbegyndes den 1. juli 2018 eller senere.

[§ 5

Undervisningsministeren fremsætter forslag om revision af lovens § 1, nr. 3, §§ 2 og 3 for Folketinget senest i folketingsåret 2020-21.]